

حضرت یوسف عَضِیضِ مِصر

توریت شریف : پیدایش 37 - 50

37 ¹ حضرت یعقوب مُلخے کنعان وچ ریٹے
سن، جتھے اُنہاں نا پیو مسافر نی طرح
ریا۔ ² حضرت یعقوب نی نسلان نا اے حال اے۔

حضرت یوسف ستاراں سالان نی عمر وچ اپٹے پہراواں
نال، جیہڑے حضرت یقوب نیاں بیویاں بلہاہ تے زلفہ نرے پتر
سن، پہڈاں بکریاں چرائے ہوئے سن۔ حضرت یوسف اُنہاں
نرے پہیڑے کماں نی شکایت اپٹے پیو کی لائے ہوئے سن۔
³ حضرت یعقوب اپٹے سارے پتراں کولوں حضرت یوسف
کی بھوں زیادہ پیار کرنے سن، کیئانکہ او اُنہاں نی بڈھی
عمر وچ پیدا ہوئے سن۔ اس واسطے حضرت یعقوب اُنہاں
کی اک رنگدار چولہ بٹائی کے دتا۔ ⁴ فر حضرت یوسف
نرے پہراواں تکیا کہ ساڑا پیو یوسف کی اساں کولوں زیادہ
پیار کرنا۔ اس واسطے او حضرت یوسف نال نفرت کرن لگی
پئے، تے چنگی طرح اُنہاں نال گلاں وی نی کرنے سن۔
⁵ فر اسرح ہویا کہ حضرت یوسف اک خواب تکیا،
جیہڑا اُنہاں اپٹے پہراواں کی دسیا۔ اس پر اُنہاں نرے پھرا
اُنہاں نال ہور نفرت کرن لگی پئے۔ ⁶ حضرت یوسف

آخیا، «تُساں اے خواب تے سُٹو، جیہڑا میں تکیا
 اے: 7 میں کہے تکیا؟ کہ اساں باڑی وچ کٹک نیاں
 گڈیاں بننے ساں، تے مہاڑی گڈی اُٹھی، تے سدھی
 کھلی رہی، تے تُساں نیاں گڈیاں مہاڑی گڈی کی
 چواں پاسیوں کہیری، تے اُس نے اگے چُہکی گیان۔»
 8 اے سُٹی کہے اُنہاں نے پہراواں آخیا، «بس! واقعی
 تُوں آساں پر بادشاہی کرسیں تے حُکم چلاسیں؟»
 حضرت یوسف نے خواب تے گلاں نی وجہ نال
 اُنہاں نے پہرا اُنہاں نال ہور وی نفرت کرن لگی پئے۔
 9 فر حضرت یوسف دُوئا خواب تکیا، تے اپئے پہراواں
 کی دسیا، «سُٹو! میں اک ہور خواب تکیا اے، جس وچ
 سُورج، چن تے یاراں تارے مہاڑے اگے سجدہ کرنے اُن۔»
 10 جِسلے اُنہاں اپئے والد کی وی اے خواب دسیا،
 تے والد اُنہاں کی چاڑنیاں آخیا کہ «تُوں اے گے
 خواب تکیا؟ واقعی، میں، تہاڑی ما، تے تہاڑے
 پہرا تہاڑے اگے زیمی پر سجدہ کرساں؟» 11 اے

سُنٹی کے اُنہاں نے پہرا اُنہاں نال حسد کرڻ لغے ،
 پر اُنہاں نے والد اِنہاں گلاں پر غور کرنے رہے۔

12 فر حضرت یوسف نے پہرا اپنے پیو نیاں پہداں بکریاں
 چرائے واسطے سِکَم نے علاقے وچ گئے۔ 13 حضرت یعقوب
 حضرت یوسف کی آخیا، «تھاڑے پہرا سِکَم وچ پہداں
 بکریاں چرائے پئے۔ آ، میں تُکی اُنہاں کول پہیجاں۔»
 اُنہاں آخیا، ”میں تیار آن۔“

14 فر حضرت یقوب آخیا، «تُوں جا، تے تک کہ
 تھاڑیاں پہراواں تے پہداں بکریاں نا گے حال اے۔ تے
 مڑی اچھی مکی دس۔» تے فر اُنہاں حضرت یوسف
 کی خبرون نی وادی وچوں پہیجیا، تے او سِکَم آئے۔
 15 اُتھے اِک بندے اُنہاں کی میدانے وچ پھرنا تُرنا
 تکیا، تے اُنہاں کولوں پُچھیا، «تُوں گے لوڑنا این؟»

16 حضرت یوسف جواب دتا، «میں اپنے پہراواں کی لوڑنا
 آن۔ ذرا تُوں مکی دس کہ او گتھے پہداں بکریاں چرائے اُن؟»

17 بندے آخیا، ”او اِتھوں تُری گئے۔ میں اُنہاں کی اے
 آخیاں سُنیا کہ ’چلو، اساں دوتهان نے علاقے در جُلاں‘۔“

اے سٹی کے حضرت یوسف اپنے پہراواں
 کی لوڑنے واسطے ٹری گئے، تے انہاں
 کی او دو تھان نے علاقے وچ لبھی گئے۔
 18 جدوں انہاں حضرت یوسف کی دُوروں اچھٹیاں
 تکیا، تے انہاں نے پُنهچنے تون پہلاں ہی انہاں اے
 سازش کیتی کہ 'اس کی قتل کری شوڑاں'۔ 19 او
 آپس وچ گلاں کرن لگے، «تکو! خواب تکتے آلا
 اچھٹا پیا! 20 اچھو، ہن اس کی ماری کے کسے
 ڈونگے کھڈے وچ سٹی شوڑاں، تے آخساں کہ کوئی
 خطرناک جانور اچھی کے اس کی کھائی گیا اے!
 فر تکساں کہ اس نے خواباں نا گے انجام ہونا!»
 21 حضرت یوسف نے ساریاں تون بڑے پہراؤ رُوبن اے گل
 سٹی کے حضرت یوسف کی انہاں نے ہتھان وچوں بچائے
 نی خاطر آخیا، «اس نی جان ناں کہناں!» 22 فر اس اے
 وی آخیا، "اس نا خون ناں کرو، بلکہ اس کی اس ڈونگے
 کھڈے وچ سٹی شوڑو، جیہڑا بیاباناں وچ اے۔ پر اس پر

ہتھ ناں چاؤ۔» او چاہٹا سی کہ 'یوسف کی انہاں نے ہتھان
 وچوں بچائی کے ٹھیک ٹھاک پیؤ کول موڑی جولان۔'
 23 فر اس طرح ہویا کہ جس ویلے حضرت یوسف
 اپٹے پہراواں کول پُہنچے، تے انہاں انہاں نے رنگدار
 چولے کی لائی کہندا، 24 تے فر انہاں کی پغڑی
 کے کھڈے وچ سٹی شوڑیا۔ اُس کڈھے وچ پائی
 ذرا وی نی سی۔ 25 فر او روٹی کھائے واسطے بیٹھے۔
 اُس ویلے انہاں اُپر تکیا کہ بنی اسماعیلیاں نا اک قافلہ
 جلعاد نے علاقے توں اچھٹا پیا، جیہڑا مختلف قسم
 نے خوشبودار مصالحے اُونٹھاں پر لدی کے مصر در جانا
 پیا۔ 26 تاں دوئے پہراؤ یہودہ، اپٹے پہراواں کی آخیا،
 «کدے اساں اپٹے پہراؤ کی ماری شوڑاں تے اُس نا خون
 چھپاں، تے گے فائدہ ہوسی؟ 27 اچھو! بنی اسماعیلیاں
 اگے اُس کی بیچی شوڑاں، تاکہ آساں نا ہتھ اُس پر
 ناں اُٹھے۔ او آساں نا پہرا آے، تے آساں نا اپٹا خون
 آے۔» تے اُس نیاں پہراواں اُس نی گل منی کہندی۔

28 جڈوں بنی اسماعیلی سوداگر اُتھوں لنگے ،
 تے پہراواں حضرت یوسف کی کھڈے وچوں باہر
 کھڈی کیندا، تے اُنہاں کی بنی اسماعیلیاں اگے
 چاندی نیاں وی سکیاں واسطے بیچی سٹیا۔ فر
 او سوداگر حضرت یوسف کی مصر کہنی گئے۔
 29 رُو بن جیہڑا کڈرے گیا سی، جس ویلے کھڈے
 پر مڑی کے آیا، تے تکیا کہ حضرت یوسف اُس جغہ
 وچ نی! اے تکی کے اُس پریشانی وچ اپٹے کپڑے
 پہاڑی شوڑے، 30 تے اپٹے پہراواں کول مڑیا تے آخٹ
 لغا، «مُنڈا تے اُتھے کوئی نی! ہُن میں کدھر جاں؟»
 31 فر پہراواں یوسف نا چولہ کیننی، تے اک بکرا
 کوہی کے چولہ بکرے نے خونے نال سیڑی شوڑیا۔
 32 اُنہاں او سُہٹا چولہ اپٹے پیو کول کھڑیا تے آخیا،
 «اَساں کی اے چیز لبھی اے۔ ہُن تُساں سیانو
 کہ اے تُساں نے ہی پُترے نا چولہ اے کہ نی.»
 33 حضرت یعقوب اُس کی سیاٹی کیندا تے
 آخیا، «اے مہاڑے ہی پُترے نا چولہ اے! کوئی

خطرناک درندہ اُس کی کھائی گیا! اِس وچ
کوئی شک نی کہ یوسف چیریا پہاڑیا گیا۔»

³⁴ فر حضرت یعقوب اپٹے کپڑے پہاڑی کرے ماتمی لباس
لایا، تے بہوں دیہاڑیاں تک اپٹے پترے واسطے روٹے
رہے تے ماتم کرنے رہے۔ ³⁵ انہاں نے تہاں پتر تسلی
دیٹے واسطے انہاں کول آئے، پر حضرت یعقوب کی
تسلی نی ہوئی۔ او اے آخٹے سن، «جدوں تک میں قبر
وچ ناں پہنچتاں، میں اِسے طرح ہی اپٹے پتر واسطے
روٹا تھوٹا رساں۔» تے او یوسف واسطے روٹے رہے۔
³⁶ اِسے دوران بنی اسماعیلیاں حضرت یوسف

کی مصر وچ فوطیفار نامی اک بندے اگے
بیچی شوڑیا، جیہڑا بادشاہ فرعون اگے اک
خادم سی، تے محافظاں نا سپہ سالار سی۔

¹ انہاں دیہاڑیاں وچ اِس طرح ہویا کہ یہودہ
اپٹے پہراواں نالوں بکھ ہوئی کرے اک عدلام

شہر نے بندے کول ریٹے واسطے گیا، جس نا ناں حیرہ
سی۔ ² تے یہودہ اُتھے شوع نامی اک کنعانی نی تہوں

کی تکیا، تے اُس نال بیاہ کیتا۔³ او حاملہ ہوئی، تے اُس
 ناکِ اِک پُتر جمیا جس ناناں یہودہ عرِ رخیا۔⁴ تے فرِ او
 دوبارہ حاملہ ہوئی، تے اِک ہور پُتر جمیا جس ناناں اُس
 اونان رخیا۔⁵ فرِ اُس ناکِ اِک ہور پُتر جمیا تے اُس ناناں
 اُس سیلہ رخیا۔ یہوداہ اُس ویلے کزب شہر وِچ ریٹا سی۔
⁶ کُج عرصے بعد یہودہ اِٹے پہلے مُندے عرِ
 واسطے اِک کُڑی بیاہی کے کہنی آیا، جس ناناں
 نامر سی۔⁷ پر رب نی نظری وِچ عرِ بہوں
 بُرا سی، اِس واسطے رب اُس کی ماری سٹیا۔
⁸ تاں یہودہ اونان کی آخیا، «توں اِٹے پہراؤ نی کہرے آلی
 کول جا تے اُس نال بیاہ کری کے دیورے نا حق پورا کر،
 تانکہ تہاڑے پہراؤ نی نسل تُرے۔»⁹ پر اُس کی پتہ سی
 کہ رسم رواج نے مطابق اے اولاد اُس نی ناناں ہوسی، اِس
 واسطے جس ویلے او اِٹے پہراؤ نی کہرے آلی کول جانا
 سی، تے او اِٹنا نطفہ زمیں پر سٹی شوڑنا سی تانکہ اُس نے
 پہراؤ نی نسل ناناں تُرے۔¹⁰ اُس ناناں کم رب نی نظری وِچ
 بہوں پہیڑا سی۔ اِس واسطے رب اُس کی وی ماری شوڑیا۔

11 فر یہودہ اپنی نون کی آخیا، «توں مہاڑے پتر
سیلہ نے جوان ہونے تک اپنے پیؤ نے کہار بیٹھی
رہ»۔ اُس اے اِس واسطے آخیا کیئانکہ اُس سوچیا
کہ اے ناں ہووے کہ اے وی اپنے پہراواں نی طرح
مری جائے۔ تے فر تمر اپنے پیؤ نے کہار ریٹ لگی۔

12 فر اِس طرح ہویا کہ بہوں مدت توں بعد یہوداہ نی
کہرے آلی مری گئی۔ فر جس ویلے یہوداہ کی اِس نا
غم پھلیا، تے او اپنے عدلام شہر نے سنگی حیرہ نے نال
اپٹیاں پہڈاں نے بال کترنے آلیاں کول تمنأ شہر در گیا۔

13 فر تمر کی اے پتہ لگی گیا کہ اُس نا سُہرا اپٹیاں پہڈاں
نے بال کترنے واسطے تمنأ در جاٹا پیا۔ 14 اُس کے کیتا
کہ اپنے رنڈاپے نیاں کپڑیاں کی لہوائی کے سٹی شوڑیا،
تے پھر خابائی کے اپنے آپ کی ٹہکی کہندا تے عینیم
شہر نے پھاٹک کول جیہڑا تمنأ نے راہ وچ سی بیہی گئی۔
اُس اے حرکت اِس واسطے کیتی کیئانکہ اُس تکیا کہ
سیلہ جوان ہوئی گیا اے، پر اِس نا بیاہ اُس نال نی ہویا۔

¹⁵ یہودہ اُس کی تکی کے سمجھیا کہ کوئی طوائف اے، کیئانکہ اُس اپٹا مُونہ ٹھکی کے رخیا سی۔ ¹⁶ یہودہ کی اے بلکل نی پتہ سی کہ اے اُس نی نوں اے۔ فر او راہے دروں ہٹی کے اُس کول گیا تے آخٹ لگا، «توں مکی اپٹے نال سیئٹ دے»۔ اُس آخیا، «توں مکی کے دیسیں، اے کم کرائے نا؟» ¹⁷ اُس آخیا، «میں آجڑے وچوں اک بکری نا بچہ تُکی پہیجساں۔» اُس پُچھیا، «تاں تک مہاڑے کول کج ضمانت چھوڑسیں؟» ¹⁸ یہودہ آخیا، «تُکی کے دیاں؟» اُس جواب دتا، «اپٹی مہر تے اُس نی رسی تے اپٹی سوٹی جیہڑی تہاڑے ہتھے وچ اے، مکی دیئی شوڑ۔» یہودہ اے چیزاں اُس کی دتیاں، تے اُس نال مباشرت کیتی، تے او اُس نال حاملہ ہوئی گئی۔ ¹⁹ فر او اٹھی کے تُری گئی، تے پھر خہ لوائی کے رنڈاپے نرے کپڑے لائی کہندے۔

20 اُس تُوں بعد یہودہ اِپٹے عدلامی سنگیئے نے ہتھ بکری
 نا بچہ پہیجیا، تانکہ اُس زنائی کولوں اپٹی ضمانت نیاں
 چیزاں موڑی کے کہنی اچھے۔ پر اُس کی او زنائی نی
 لبھی۔ 21 فر اُس، اُس جغہ نیاں لوکاں کولوں پُچھیا، «او
 طوائف جیہڑی عینیم نے راہ وچ بیٹھی سی، کتھے آے؟»
 اُنہاں لوکاں جواب دتا، «ایہے جی کوئی زنائی نی سی۔»
 22 فر اُس بندے مڑی کے یہوداہ کی دسیا،
 «او مکی نی لبھی، تے اُتھے نے لوک وی آخٹے
 اُن کہ اُتھے تے کوئی ایہے جی زنائی نی۔»
 23 یہودہ آخیا، «چنگا! او اُنہاں چیزاں کی ہی کول
 رخی کہنے، تانکہ اساں بدنام ناں ہواں۔ میں تے بکری
 نا بچہ پہیجھی شوڑیا سی، پر او تُکی لبھی ہی نی۔»
 24 فر کوئی تہرے مہینیاں تُوں بعد یہوداہ
 کی کُسے کولوں پتہ لگا کہ اُس نی نوں تمر
 زنا کیتا، تے اُس نا حمل وی ٹھہری گیا۔
 یہوداہ آخیا، «اِس کی باہر کہڈی کے اُتو،
 تانکہ اِس کی ساڑی کے ماریا جائے!»

25 جس ویلے اُس کی باہر اُننے پئے سے، تے اُس
اپنے سُہرے کی سنیہا پیجیا کہ «مہاڑا حمل اُس
آدمی نے نال اے، جس نیاں اے چیزاں اُن۔ توں سیاں
تے سہی، اے مہر، رسی تے سوٹی کس نی اے؟»
26 تاں یہوداہ اُنہاں چیزاں کی پہچائی کہندا تے آخیا، «او
مہاڑے کولوں سچی اے، کیئانکہ میں اُس کی اپنے پترے
سیلہ نال نی بیایا۔» تے او کدے وی اِس کول نی گیا۔
27 فر جیہڑے ویلے اُس نے حمل نے دیہاڑے پورے ہوئی
گئے، تے پتہ لگا کہ ٹہڈے وچ دو بچے اُن۔ 28 تے جدوں او
جمنٹ لغے، تے اِک بچے نا ہتھ باہر آیا تے دائی پغڑی کرے
ہتھے پر رتا تہاغہ بنی شوڑیا، تے آخیا، «اے پہلے جمیا۔»
29 پر اِس طرح ہویا کہ اُس اپنا ہتھ فر اندر چھکی کہندا،
تے اِتنے وچوں اِسے نا دوا پہرا جمیا، تے دائی آخٹ لغی،
«توں کیئاں زورے نال باہر نکلی آیا ایس؟» فر اُس نا
ناں فارص مطلب ڈاڈھا زورے نال نکلنے آلا رخیا گیا۔
30 فر اُس نا پہرا جس نے ہتھے وچ رتا تہاگہ
بنیا سی جمیا، تے اُس نا ناں زارح رخٹ گیا۔

39¹ اسماعیلیاں حضرت یوسف کی
خریدی کے مصر وچ آندا سی۔ اُتھے

اک فوطیفار نامی مصری سی۔ او بادشاہ فرعون
اگرے اک خادم، تے محافظاں نا سپہ سالار سی۔
اُس حضرت یوسف کی خریدی کہندا سی۔

² رب حضرت یوسف نال سی، اِس واسطے او اک
کامیاب آدمی بٹے۔ او اپٹے مصری مالک نے کہہار رہنے
سن۔ ³ فوطیفار تکیا کہ رب حضرت یوسف نال سی، تے
جِنہاں کماں کی او ہتھ لاٹے سن، اُنہاں وچ رب برکت
بانٹا سی۔ ⁴ اِس واسطے فوطیفار نی نظراں وچ او مقبول ہوئی
گئے، تے او ہی فوطیفار نی خدمت کرن لگے۔ فر فوطیفار
اپٹے کہرے نا سارا اختیار حضرت یوسف کی دیئی شوڑیا،
تے اپٹا سارا کُجھ اُنہاں نے حوالے کری شوڑیا۔ ⁵ اُس
ویلے تُوں لائی، رب حضرت یوسف نی خاطر اُس مصری
نے کہہار برکت بان لگی پیا۔ اے برکت اُس نیاں ساریاں
چیزاں پر سی جیہڑیاں کہرے وچ تے زمین وچ سن۔
⁶ اِس واسطے اُس اپٹا سارا کُج حضرت یوسف نے ہتھے

وچ دیئی شوڑیا تے سوائے روٹی نرے، جس کی او کھائی
کہننا سی، اُس کی اپٹی کُسے چیزے نی فکر نی رہی۔
حضرت یوسف بھوں سہٹے تے چنگے سن۔

7 کُج عرصے بعد اِس طرح ہویا کہ فوطیفار نی
زناٹی نی خراب نظر حضرت یوسف پر پئی گئی۔
فِر اُس اُنہاں کی آخیا کہ، «توں مہاڑے نال سو!»

8 پر حضرت یوسف انکار کری شوڑیا، تے اپٹی مالکن
کی آخیا، «تکو! مہاڑے مالک کی مہاڑے ہوٹیاں کہرے
نی کِسے چیزے نی پرواہ نی۔ اُنہاں اپنا سارا کُج مہاڑے
ہتھے وچ چائی دتا۔⁹ اِس کہرے وچ مہاڑے کولوں بڑا
کوئی وی نی۔ تے مالک تُساں توں علاوہ کوئی چیز مہاڑے
توں اولے نی رخی، کیئانکہ تُساں اُس نی زناٹی او۔ فِر میں
تُساں نال اتنا پھیڑا کم کیئان کران، تے اللہ تعالیٰ نا غنہگار
بٹان؟»¹⁰ او ہر روز حضرت یوسف نرے پچھے لغی رہٹی

سی کہ توں مہاڑے نال سو۔ پر او ہمیشہ مُکرنے رہے۔
11 اِک دیہاڑے اِس طرح ہویا کہ حضرت یوسف کہرے
نا کم کرنے واسطے کہرے وچ گئے، تے کہرے وچ ہور

کوئی نوکر نی سی۔¹² اُس عورت حضرت یوسف نے
 کپڑے پغڑی کرے اُنہاں کی آخیا، «مہاڑے نال سو!» پر او
 اُنہاں نے ہتھے وچ کپڑے چھوڑی کرے باہر نسی گئے۔
¹³ جس ویلے اُس زنائی تکیا کہ او اپنا کپڑا اُس نے ہتھے
 وچ چھوڑی کرے نسی گئے،¹⁴ ترے اُس کرے کیتا؟ اُس اپنے
 نوکراں کی بُلائی کرے آخیا، ”تکو! فوطیفار اک عبرانی
 کی آساں نی عزت لُٹنے واسطے کہنی آیا! او مہاڑے
 کول سوٹے واسطے کہرے وچ آئی گیا سی، ترے میں
 چیخاں ماریاں۔¹⁵ فر جسلے اُس تکیا کہ میں ڈنڈ کیتی،
 ترے او اپنا کپڑا مہاڑے کول چھوڑی کرے باہر نسی گیا۔»
¹⁶ فر اُس زنائی حضرت یوسف نا کپڑا اُنہاں نے مالکرے
 نے اچھٹے تک اپنے کول رخیا۔¹⁷ فر اُس اے ساری
 کہائی اپنے جٹے نال کیتی کہ، «اے عبرانی نوکر جیہڑا
 تُوں آساں وچ آندا، مہاڑی بے عزتی کرنے واسطے مہاڑے
 کول آیا! ¹⁸ جس ویلے میں ڈنڈ بائی سی، ترے فر او
 اپنا کپڑا مہاڑے کول چھوڑی کرے نسی گیا سی۔»

19 جھڑے ویلے حضرت یوسف نے مالکے اپٹے
 کہرے آلی نیاں گلاں سُٹیاں، تے اُس کی بہوں غصہ
 آیا۔ 20 اُس حضرت یوسف کی کہروں گڈی کے قید
 خانے وچ سٹوائی شوڑیا جتھے بادشاہ نے قیدی ڈکے
 وے سن۔ تے او اُتھے قید خانے وچ رہن لغی پئے۔
 21 پر رب حضرت یوسف نال سی تے اُنہاں اپر رحم کیتا،
 تے قید خانے نے دروغے نی نظراں وچ اُنہاں کی مقبول
 بٹایا۔ 22 دروغے قید خانے نے ساریاں قیدیاں کی جیہڑے
 اُس ویلے قید وچ سن حضرت یوسف نے حوالے کری
 شوڑیا۔ او جیہڑا کُج وی کرنے سن، حضرت یوسف نے
 حکمے نال کرنے سن۔ 23 جیہڑے کم حضرت یوسف
 نے ہتھے وچ سن، اُنہاں واسطے دروغہ بے فکر ہوئی گیا،
 اِس واسطے کہ رب حضرت یوسف نال سی تے جیہڑا
 کُج او کرنے سن رب اُس وچ اُنہاں کی ترقی دیتا سی۔

1 اِنہاں گلاں توں بعد اِس طرح ہویا کہ

مصر نے بادشاہ فرعون نا سردار ساقی تے

سردار خانساماں دوئے اپٹے مالک نے قصوروار ہوئی

40

گئے۔² فرعون اِپٹے اِنہاں دواں خادماں توں خفہ ہوئی
 گیا،³ تے اِنہاں دواں کی اُس قید خانے وِچ سٹی
 شوڑیاس، جیہڑا مُحافِظاں نے سپہ سالار نے کہارے وِچ
 سی تے جتھے حضرت یوسف وی قید سٹ۔⁴ شاہی
 سپہ سالار اِنہاں کی حضرت یوسف نے حوالے کیتا،
 تے حضرت یوسف اِنہاں نی خدمت کرنِ لغی پئے۔
⁵ قید وِچ رہیاں رہیاں کُج مدت تُوں بعد، اِک رات
 مصری بادشاہ نے خانسامے تے ساقی دواں اِک اِک
 خواب تکیا، جنہاں نی تعبیر وی الگ الگ سی۔
⁶ حضرت یوسف سویرے اِنہاں کول اندر آئے تے
 تکیا کہ او دوئے پریشان سٹ۔⁷ اِس واسطے اِنہاں
 اِنہاں کولوں پُچھیا، ”اج تُساں کیئاں پریشان او؟“
⁸ اِنہاں آخیا، «اَساں دواں اِک اِک خواب تکیا
 آے، جس نا مطلب دستے آلا کوئی نی۔»
 حضرت یوسف اِنہاں کی آخیا، ”تعبیر نی
 قدرت اللہ تعالیٰ کول نی؟ مکی ذرا خواب دسو۔»

9 تاں فر سردار ساقی اپٹا خواب حضرت یوسف کی
 سٹایا۔ اُس آخیا، «میں خواب تکیا کہ انگورے نی بیل
 مہاڑے سامٹے آے،¹⁰ تے اُس بیل وچ تَرے شاخاں
 اُٹ۔ جُوں ہی اُنہاں وچ کلیاں لگیاں، فر پھل نکلے
 تے اُس نے ساریاں گچھیاں وچ پکے پکے انگور
 لگے۔¹¹ تے فرعون نا پیالہ مہاڑے ہتھے وچ آے، تے
 میں اِنہاں انگوراں کی کہنی کے فرعون نے پیالے
 وچ نچوڑیا، تے او پیالہ میں فرعون نے ہتھے وچ دتا۔»
 12 حضرت یوسف اُس کی آخیا، «اُس نا مطلب اے
 اے کہ او تَرے شاخاں تَرے دیہاڑے اُٹ۔¹³ ہُن تریاں
 دیہاڑیاں نے اندر فرعون تُکی قید خانے تُوں باہر کڈسی،
 تے تُکی دوبارہ تہاڑے عہدے پر بحال کری شوڑسی،
 تے پہلے نی طرح تُوں اُس نا ساقی ہی رسیں تے پیالہ
 اُس نے ہتھے وچ دیا کرسیں۔¹⁴ پر جدوں تُوں خوش حال
 ہوئی جاسیں، تے مکی یاد رخیان۔ تے مہربانی کری کے
 بادشاہ اگے مہاڑی گل کریاں، تے مکی اِس قید توں آزاد
 کروایاں۔¹⁵ کیئانکہ عبرانیاں نے مُلخے وچوں مکی زوری

کہنی آئے، تے اِتھے وی میں کوئی ایسے جیا کم نی کیتا
 جس نی وجہ نال مکی قید خانے وچ ڈکی شوڑیا نیں۔“
 16 جس ویلے سردار خانسامے تکیا کہ تعبیر چنگی
 سی، تے فر اُس وی حضرت یوسف کی آخیا، «میں
 وی اک خواب تکیا اے کہ مہاڑے سرے پر روٹیاں
 نیاں ترے ٹوکریاں ان، 17 تے اُپر آلے ٹوکرے وچ مُختلف
 قسم نی روٹی فرعون واسطے اے۔ پر پرندے اچھی
 کے مہاڑے سرے تُوں ٹوکرے وچوں کھائے ان۔»
 18 فر حضرت یوسف اُس کی آخیا، «اِس نا مطلب
 اے اے کہ او ترے ٹوکریاں ترے دیہاڑے ان۔
 19 اج تُوں لائی تریاں دیہاڑیاں نے اندر فرعون تہاڑا
 سر تہڑ تُوں لائی شوڑسی تے تکی بُوٹے نال ٹنگی
 شوڑسی، تے فر پرندے تہاڑا ماس پٹی پٹی کھاسن۔»
 20 فر اِس طرح ہی ہویا کہ تریئے دیہاڑے جیہڑا فرعون نی
 سالگرہ نا دیہاڑا سی، اُس دیہاڑے فرعون اپٹے ساریاں
 خادماں نی دعوت کیتی۔ اُس موقعے پر اُس سردار ساقی تے
 سردار خانسامے کی قید خانے وچوں کڈی کے اپٹے دربار

وچ بُلایا۔²¹ فرعون سردار ساقی کی فر اُس نے کمرے پر لائی شوڑیا، تے فر او فرعون نے ہتھے وچ کٹورا دین لگی پیا۔
²² پر فرعون خانسامے کی سزائے موت دیئی کے بوٹے نال لٹکائی شوڑیا۔ اے سب کُج اُسے طرح ہی ہویا جس طرح حضرت یوسف تعبیر دسی سی۔²³ پر سردار ساقی حضرت یوسف کی یاد نی رخیا، بلکہ اُس اُنہاں کی وِساری شوڑیا۔

¹ فر پوریاں دواں سالان توں بعد فرعون خواب

41

وچ تکیا کہ او دریائے نیل نے کنارے پر

کھلتا وا سی۔² تے اُس دریا وچوں ست سوہٹیاں تے موٹیاں گائیاں نکلی کے باہر کہاہ وچ چرنیاں سن۔

³ اُنہاں توں بعد ست ہور گائیاں نکلیاں، جیہڑیاں

مندیاں تے سُکیاں سن، تے پہلیاں گائیاں کول اچھی

کے دریا نے کنارے پر کھلتیاں۔⁴ فر اُنہاں مندیاں تے

سُکیاں گائیاں اُنہاں ستاں سوہٹیاں تے موٹیاں گائیاں

کی کھائی شوڑیا۔ بس، اتنا تکی کے فرعون جاگی گیا۔

⁵ مڑی فرعون فر سیئی گیا تے اُس دواں خواب تکیا کہ

کٹکے نی اک ڈنڈی نال ست موٹے تے چنگے سٹے

لغے وے۔⁶ فرست ہور سٹے نکلے جیہڑے پتلے تے
 مشرقی ہونا ل سٹے وے سن۔⁷ انہاں پتلیاں سٹیاں انہاں
 ستاں موٹیاں تے پہریاں سٹیاں کی ننگلی شوڑیا۔ فر فرعون
 جاگی گیا، تے اُس کی پتہ لغی گیا کہ اے خواب سی۔
⁸ سویر ہوئی تے او پریشان سی۔ اِس واسطے اُس
 مصر نے سارے جادوگر تے عالم بلائے، تے انہاں
 کی اپٹے خواب سُنائے۔ پر انہاں وچوں کوئی وی
 اُس کی اُس نیاں خواباں نی تعبیر نی دیئی سکیا۔
⁹ اُس ویلے سردار ساقی فرعون کی آخیا، «بادشاہ
 سلامت، آج مکی اپٹیاں غلطیاں یاد آئی گئیاں اِن۔¹⁰ اک
 دیہاڑے تَساں اپٹے خادماں کولوں خفہ سو، تے تَساں مکی
 تے سردار خانسامے کی مُحافظاں نے سپہ سالار نے کہار
 ڈکی شوڑیا سی۔¹¹ اک راتی اَساں دواں اک اک خواب
 تکی، تے ہر خواب نی لادی لادی تعبیر سی۔¹² اُتھے
 اَساں نال اک عبرانی جوان سی، جیہڑا مُحافظاں نے سپہ
 سالار نا نوکر سی۔ جس ویلے اَساں اُس کی اپٹے خواب
 دَسے، تے اُس اَساں کی ہر اک خواب نی تعبیر دسی

سی۔¹³ تے جس طرح اُس دسیا سی، اُس طرح ہی ہویا کہ
تُساں مکی مہاڑے کمرے پر لائی شوڑیا، تے خانسامے
کی سزائے موت دیئی کے بوڑے نال لٹکائی شوڑیا۔»

¹⁴ فر فرعون حُکم دتا، تے حضرت یوسف کی جلد قید
خانے وچوں باہر گڈیا گیا۔ باہر نکلی کے حضرت یوسف
حجامت کیتی، نوین کپڑے لائے، تے فرعون کول حاضر
ہوئے۔¹⁵ فر فرعون حضرت یوسف کی آخیا، «میں اک

خواب تکیا اے جس نی تعبیر کوئی نی دسی سکنا۔ مکی
دسیا گیا اے کہ تُوں خواب نی تعبیر دسی سکنا این۔»
¹⁶ حضرت یوسف جواب دتا، «اے مہاڑے

ہتھ وچ نی، پر اللہ تعالیٰ نی مدد نال میں

بادشاہ سلامت کی فائدہ مند تعبیر دساں۔»

¹⁷ تاں فر فرعون حضرت یوسف کی اپٹے خواب سُنائے،

”میں دریائے نیل نے کِنارے پر کھلتا واں۔¹⁸ دریا وچوں

ست موٹیاں تے بہوں سوہٹیاں گائیاں نکلی کے کہا

وچ چرنیاں سُن۔¹⁹ انہاں تُوں بعد ست ہور گائیاں

نکلیاں جیہڑیاں بہوں مندیاں تے سُکیاں ویاں سُن۔

اِتِنیاں مندیاں گائیاں میں سارے مُلخرے وِچ کُدرے
 نی تکیاں۔²⁰ اُنہاں مندیاں تے سُکیاں گائیاں اُنہاں
 موٹیاں گائیاں کی، جیہڑیاں پہلے نکلیاں سُن، کھائی
 شوڑیا،²¹ پر اُنہاں کی کھائے تُوں بعد وی نی سی لغٹا
 کہ اِنہاں موٹیاں گائیاں کی کھائی شوڑیا، کیئانکہ او
 پہلے نی طرح مندیاں ہی سُن۔ فِر میں جاگی گیاں۔
²² اُس تون بعد فِر میں دُوئے خواب وِچ اے تکیا کہ
 کٹکے نی اِک ڈنڈی نال ست پھرے تے چنگرے سِٹھے لغے
 وے سُن۔²³ اِس تُوں بعد ست ہور سِٹھے نکلے جیہڑے
 پتلے، سُکے تے مشرقی ہوا نال سڑے وے سُن۔²⁴ اِنہاں
 پتلیاں سِٹیاں اُنہاں ستاں چنگیاں سِٹیاں کی ننگلی شوڑیا۔
 فِر میں اے سب کُج اِنہاں جادوگراں کی دَسیا، پر ایسے
 جہیا کوئی نی لبھا جیہڑا مکی اِنہاں نی تعبیر دَسے۔
²⁵ فِر حضرت یوسف فرعون کی آخیا، ”اِنہاں دواں خواباں
 نی تعبیر اِک ہی اے۔ اللہ تعالیٰ بادشاہ سلامت پر ظاہر
 کیتا جو او کرنے آلا اے۔²⁶ اُنہاں ستاں چنگیاں گائیاں
 نی تعبیر ست سال اے، تے اُنہاں ستاں چنگیاں سِٹیاں

نی تعبیر وی ست سال اے۔ دوئے خوابِ اک ہی اُن۔
 27 او مندیاں تے پتلیاں گائیاں جیہڑیاں بعد وچ نکلیاں
 تے او ست ماڑے تے مشرقی ہوا نال سڑے وے سٹے
 ست سال ہی ظائر کرنے اُن، جنہاں وچ قحط ہوسی۔
 28 اے اوے گل اے جیہڑی میں بادشاہ سلامت کی
 دسی۔ جیہڑا کم اللہ تعالیٰ کرنے آلا اے، اُس بادشاہ
 سلامت پر ظاہر کیتا اے۔ 29 سارے مُلخے وچ ستاں سالان
 تک بہوں پیداوار ہوسی، 30 تے اِس توں بعد ستاں سالان
 تک قحط ہوسی، تے مُلخے مصر وچ سارے لوک اُس بہوں
 پیداوار کی پُہلی جاسن۔ قحط سارے مُلخے کی تباہ کری
 شوڑسی۔ 31 ہر چیز نا زیادہ ہوٹا وی یاد نہ رہسی، کیئانکہ
 اُس توں بعد جیہڑا قحط پیسی او بہوں ہی سخت ہوسی۔
 32 بادشاہ سلامت، اُساں اے خواب دو واری تکیا اے، تے
 اُس نی وجہ اے اے کہ اے گلاں اللہ تعالیٰ نی طرفوں مقرر
 ہوئی گیاں اُن، تے اللہ تعالیٰ انہاں کی تاوا پورا کرسی۔
 33 بادشاہ سلامت، اِس واسطے اُساں کی چائی نا کہ
 اک سیائے تے دانشمند آدمی کی لوڑی کے اِس مُلخے

مصر نا مختار بٹائی شوڑو۔³⁴ اس تون علاوہ تسان ایئرے
 جے بندے مقرر کرو جیہڑے ست چنگے سالان وچ فصل
 نا پنجواں حصہ کسانان کولوں کینٹ۔³⁵ او انہاں چنگیاں
 سالان وچ خوراک جمع کرن، تے بادشاہ سلامت نے
 حکم نے مطابق او سارے شہراں نے گوداماں وچ اناج
 رخی کرے محفوظ کری کینٹ۔³⁶ اے خوراک قحط نے
 انہاں ستاں سالان واسطے بچائی کرے رخی جئے، جیہڑے
 مصر وچ اچھڑے آئے ان۔ اس طرح ملک تباہ نی ہون لگا۔»
³⁷ اے گل فرعون تے اُس نیاں ساریاں خادماں
 کی چنگی لغی۔³⁸ فر فرعون انہاں کی آخیا،
 ”اساں کی اس کم واسطے یوسف تون زیادہ
 لائق بندہ نی لبٹ لگا۔ اُس وچ اللہ نی رُوح آئے۔»
³⁹ فر فرعون حضرت یوسف کی آخیا، ”تہاڑے پر
 اللہ تعالیٰ اے سب کج ظاہر کیتا آئے، اس واسطے
 تہاڑے جیا سیانا تے دانشمند کوئی نی۔⁴⁰ بس! ہن
 میں تکی مہاڑے محل نا مختار بناٹا آں، تے مہاڑے

سارے لوک تہاڑے حکماں پر چَلَسُن۔ خالی تخت نا مالک ہوئے نی وجہ نال میں بڑے مرتبے آلا ہوساں۔»

41 فر فرعون حضرت یوسف کی آخیا، ”تک، ہُن میں تُکی مصر نے پورے مُلک نا حاکم بناٹاں آن۔» 42 تے فرعون اپنی انگوٹھی جس نال مُہراں لاٹا سی ہتھے وچوں گڈی کے حضرت یوسف نے ہتھے پر لائی شوڑی، تے اُنہاں کی چنگے کپڑے لوائے تے گلے وچ سونے نا اک خاص ہار وی بائی شوڑیا۔ 43 تے اُس حضرت یوسف کی اپٹے توں دُوئے درجے نی شاہی سواری وچ بہالی کے اُنہاں نے اگے اگے اعلان کروایا کہ ’گوڈیاں پر چُہکو!‘ اِس طرح اُس حضرت یوسف کی پورے مصر نا حاکم بنائی شوڑیا۔

44 فرعون حضرت یوسف کی آخیا، ”میں بادشاہ آن، پر ہُن تہاڑے حکماں بغیر اِس مُلخے وچ ککھ وی نی ہلن لگا۔» 45 فر فرعون حضرت یوسف نا ناں صفناں فعنع رخیا، تے اُس شہر اُون نے پُجاری فوطی فارع نی تھی اَسنا تہ نال حضرت یوسف کی بیہی شوڑیا۔ تے حضرت یوسف سارے مُلخے نے حاکم بٹی گئے۔

46 حضرت یوسف اُس ویلے تریئاں سالان نے سٹ جس ویلے او مصر نے بادشاہ فرعون نی خدمت کرن لگے۔ فر اُنہاں فرعون نے دربار وچوں نکلی کے ملخے مصر نا دورہ کیتا۔
47 سُخے نیاں ستاں سالان وچ بھوں فصل ہوئی۔

48 حضرت یوسف برابر ستاں سالان تک ساریاں فصلاں جھڑیاں ملخے وچ ہوئیاں ریاں، شہراں وچ جمع کری کے اُنہاں نا ذخیرہ کرنے رہے۔ ہر شہرے نے اُسے پاسے نیاں زمیناں نیاں فصلاں اُسے شہرے وچ محفوظ کری کہندیاں۔
49 حضرت یوسف نا جمع کیتا وا اناج سمندر

نی ریت نی طرح سی، جس نا کوئی حساب ہی نی سی۔ اِس واسطے اُنہاں حساب رخٹا وی چھوڑی شوڑیا۔

50 قحط کولوں پہلے شہر اُون نے پوجاری فوطی فارع نی تہی اَسنا تھ وچوں حضرت یوسف نے دو پتر جمے۔

51 حضرت یوسف پہلے نا ناں منسی، اے آخی کے رخیا کہ «اللہ تعالیٰ مہاڑی تے مہاڑے پیؤ نے کہہرے نی ساری مشقت مکی پھلائی شوڑی اے۔»
52 تے

دوئے نا ناں اِفرائیم، اے آخی کے رخیا کہ، ”اللہ تعالیٰ
مکی مہاڑے مصیبت نے مُلخرے وچ پھلدار کیتا اے۔“
53 مصر وچ چنگے ست سال پورے ہوئی گئے۔

54 فر حضرت یوسف نے آخٹے نے مطابق قحط نے
ست سال شروع ہوئی گئے۔ ساریاں مُلخاں وچ قحط
سی، پر مصر نے پورے مُلخ وچ خوراک موجود سی۔
55 جس ویلے مُلخرے مصر نے لوک پُہکھے مرڻ لغے،
فر اُنہاں خوراک واسطے فرعون اگے رولا بایا، تے
فرعون اُنہاں ساریاں کی آخیا، ”تساں لوک حضرت
یوسف کول جاؤ! تے جو کج او آخٹے اڻ، او ہی کرو!“
56 سارے مُلخرے اپر سخت قحط پئی گیا سی، تے

حضرت یوسف غلے نے ٹہیر کھولی شوڑے، تے
مصریاں کی غلہ بیچیا۔⁵⁷ تے ساریاں ملخاں نے لوک
غلہ خریدتے واسطے حضرت یوسف کول مصر وچ
اچھٹ لغے، کیئانکہ ساری دُنیا وچ سخت قحط سی۔

1 جدوں حضرت یعقوب کی پتہ لگا کہ
ملخرے مصر وچ غلہ اے، تے فر اُنہاں

42

اپٹیاں پُتراں کی آخیا، ”تُساں کِیئاں اِک دوئے نا مُونہ
 تِکٹے او؟² میں سٹیا کہ مُلخے مصر وِچ غلہ آے۔ تُساں
 اُتھے جاؤ، تے اُتھوں آساں واسطے غلہ خریدی کے
 کہنی اچھو، تانکہ آساں وی جِیٹے رباں، مَراں نہ۔«
³ فِر حضرت یوسف نے دس پہرا غلہ کہنے واسطے
 مصر گئے۔⁴ پر حضرت یعقوب حضرت یوسف نے
 سکے پہراؤ بن یامین کی اُنہاں نے نال نی پہیجیا،
 کِیئانکہ اُنہاں کی ڈر سی کہ ”کُدرے اِس پر کوئی
 مُصِیبت ناں اچھے۔«⁵ فِر جیہڑے لوک غلہ خریدنے
 واسطے آئے، اُنہاں نال حضرت یعقوب نے پُتر وی
 آئے، کِیئانکہ ملخے کنعان وِچ وی قحط سی۔
⁶ حضرت یوسف مُلخے مصر نے حاکم سٹ، تے او ہی
 سٹ جیہڑے ساریاں لوکاں کی غلہ بیچٹے سٹ۔ حضرت
 یوسف نے پہراواں اچھی کے اُنہاں اگے زیمی پر چُھکی
 کے سلام کیتا۔⁷ حضرت یوسف اپٹیاں پہراواں کی تکی
 کے سیاٹی کہندا، پر او اپٹیاں پہراواں اگے اَنجان بٹے، تے
 اُنہاں کولوں سختی نال پُچھیا، ”تُساں کُتھوں آئے او؟«

اُنہاں جواب دِتا، ”اساں ملخ کنعان توں غلہ خریدٹے
 واسطے آئے آن۔“⁸ حضرت یوسف اِٹیاں پہراواں کی
 سیاٹی کھندا، پر اُنہاں حضرت یوسف کی نی سیاٹیا۔
⁹ فر حضرت یوسف اُنہاں خواباں کی یاد کیتا، جیہڑے
 اُنہاں اِنہاں نے بارے وِچ تکرے سن، تے آخن لغے،
 ”تساں جاسوس او، تے تساں اے تکرے واسطے آئے
 او کہ ساڑا ملخ کیهڑیاں جغاں پر غیر محفوظ اے!“
¹⁰ اُنہاں حضرت یوسف کی آخیا، ”جناب،
 بلکل نی! اساں تساں نے غلام، غلہ خریدٹے
 واسطے آئے آن! ¹¹ اساں سارے اک ہی آدمی نے
 پتر آن، تے اساں دیانت دار آن، جاسوس ناں۔“
¹² حضرت یوسف آخیا، ”نہ! تساں اے تکرے واسطے
 آئے او کہ ساڑا ملخ کیهڑیاں جغاں پر غیر محفوظ اے۔“
¹³ فر اُنہاں آخیا، ”اساں تساں نے باراں غلام اک ہی
 بندے نے پتر آن، جیہڑا ملخے کنعان وِچ رہتا اے۔
 اساں نا ساریاں کولوں نکا پہرا اس ویلے آساں نے
 پیؤ کول اے، تے اک ہور وی سی، پر او نی رہیا۔“

14 فر حضرت یوسف اُنہاں کی آخیا، ”میں تُساں کی
 آخٹا ترے پیا آں، کہ تُساں جاسوس او۔ 15 ترے فرعون نی
 قَسَم اے کہ تُساں اِتھوں جائی ناں سکٹے، جدوں تک
 تُساں نا ساریاں کولوں نکا پہرا اِتھے ناں آئی جائے۔ ترے
 اے ہی تُساں نے آزمائے نا طریقہ اے: 16 تُساں وچوں اِک
 کوئی جائی کرے اُس پہراؤ کی کہنی اچھے، ترے اُس
 نے اچھٹے تک باقی قید وچ ڈکرے ریسو، تانکہ تُساں
 نیاں گلاں نا ثبوت ہوئی جائے کہ تُساں سچے او۔ نی،
 ترے فرعون نی قسم تُساں ضرور جاسوس او۔» 17 حضرت
 یوسف ساریاں کی ترے دیہاڑیاں تک قید کری شوڑیا۔
 18 فر ترئے دیہاڑے حضرت یوسف اُنہاں کی آخیا،
 ”تُساں اِک کم کرو ترے جیٹے ریسو، کیئانکہ مکی
 خُدا نا خوف اے: 19 جے تُساں سچے او، ترے تُساں
 اپٹیاں پہراواں وچوں اِک کی قید خانے وچ ہی رہن دیو،
 ترے باقی اپٹے پُہکھے کہہار آلیاں واسطے غلہ کھڑو۔
 20 ترے اپٹے ساریاں کولوں نکے پہراؤ کی مہاڑے کول

کہنی اچھو، اِس طرح تُساں نیاں گلاں نی تصدیق
 ہوئی جاسی، تے تُساں نہ مَرسو۔» اُنہاں مانی کِہندا،
 21 تے آپس وِچ آخُن لُغے، ”بیشک اے اُنہاں زیادتیاں نا
 نتیجہ اے، جیہڑیاں اساں اپنّے پراؤ نال کیتیاں۔ کِیئانکہ
 جس ویلے اُس اُساں نی منت کیتی سی، تے اے جاٹی
 کے وی کہ اُس نی جان مصیبتاں وِچ اے، اُس نی اُساں نی
 سُنّی۔ اِس واسطے اے مصیبت اُساں پر آئی گئی اے۔»
 22 فِر حضرت یوسف نا پہرا رُوبن آخُن لُغا، ”میں تُساں
 کی آخیا سی کہ اِس بچے پر ظلم نہ کرو، پر تُساں نی
 سُنّی۔ ہُن تکو! اُس نے خونے نا بدلہ کِس طرح ہونّا!»
 23 پر اُنہاں کی پتہ نی سی کہ حضرت یوسف اُنہاں نیاں
 گلاں سمجھنے اُنّ، کِیئانکہ اُنہاں وِچ اِک ترجمان سی۔
 24 فِر حضرت یوسف اپنّے پہراواں کولوں بکھ ہوئی کے
 روئے۔ پر مُڑی اچھی کے اُنہاں نال گلاں کیتیاں، تے
 اُنہاں وِچوں شمعون کی پغڑی کے اُنہاں نے سامنّے
 بنی شوڑیا۔ 25 فِر حضرت یوسف اپنّے نوکراں کی حکم
 دتا، ”اِنہاں نیاں بوریاں وِچ غلہ باؤ، تے ہر بندے نے

پیسے اُس نی بوری وچ ہی رخی شوڑو، تے اُنہاں
کی سفری سامان وی دیو۔» تے اِسے طرح ہویا۔²⁶ فر
پہراواں اپٹیاں کھوتیاں پر غلہ لڈیا، تے اُتھوں ٹری گئے۔
²⁷ فر جس ویلے او رات گزارنے واسطے کُسے جغہ

رُکے، تے اُنہاں وچوں اِک پہرا اپٹی کھوتی کی
چارا دیٹ لگا۔ اُس اپٹی بوری کھولی، تے اپٹے نقد
پیسے بوری نے مُونہے پر رخے وے تکرے!²⁸ فر اُس

اپٹے پہراواں کی آخیا، ”مہاڑے نقد پیسے مڑی
آئے، تے مہاڑی بوری وچ پئے وے! تکی کہنو!»

بس! فر اُنہاں نے ساہ سُکی گئے، تے
ہکے ہکے ہوئی کے اِک دوئے در تکٹ

لغے، تے آخیا، ”خُدا آساں نال گے کیتا؟«

²⁹ فر او اپٹے مُلخے گنعان وچ اپٹے پیؤ حضرت یعقوب

کول آئے، تے ساریاں گلاں اُنہاں کی دسی کے آخٹ
لغے،³⁰ »او آدمی جیہڑا اُس مُلخے نا مالک اے،

اُس آساں نال بہوں سختی نال گلاں کیتیاں سٹ،
تے آساں کی اِس مُلخے نا جاسوس سمجیا سی۔

31 اُساں اُس کی آخیا کہ اُساں سچے آدمی اَن، جاسوس
 ناں۔ 32 اُساں باراں پہرا اَن، تے سارے اِک ہی پیؤ نے
 پُتر اَن۔ اُساں وچوں اِک نی رِپیا، تے اُساں ساریاں
 کولوں نِکا پہرا اِپُتے پیؤ کول مُلخے گنغان وچ اے۔
 33 تے فر اُس آدمی اُساں کی آخیا کہ مِکی اِس گل
 توں پتہ لغی جاسی کہ تُساں سچے او، بس! اِپُتیاں
 پہراواں وچوں کُسی اِک کی مہاڑے کول چھوڑی
 دیو، تے تُساں اِپُتے پُہکھے کہہاں آلیاں واسطے غلہ
 کہنی کے جاؤ۔ 34 پر اُتھوں تُساں اِپُتا ساریاں کولوں
 نِکا پہرا مہاڑے کول کہنی اچھو، تے فر مِکی پتہ لغی
 جاسی کہ تُساں واقعی سچے او تے جاسوس نی او۔ فر
 میں تُساں نا پہرا تُساں کی موڑی دیساں، تے تُساں
 اِس مُلخے وچ آزادی نال اچھی جائی سکھتے او۔»
 35 فر اِس طرح ہویا کہ جس ویلے اُنہاں اِپُتیاں اِپُتیاں
 بوریاں خالی کیتیاں، تے ہر اِک بندے نے نقد پیسیاں
 نی تھیلی اُس نی بوری وچ رخی وی سی! او تے اُنہاں
 نا پیؤ نقد پیسے نیاں تھیلیاں تکی کے ڈری گئے۔

36 اُنہاں نے پیو حضرت یعقوب اُنہاں کی آخیا، ”تساں
مکی بے اولاد کری شوڑیا! یوسف وی نی ریا، ترے
شمعون وی نی ریا! ترے ہن تساں بن یامین کی وی
کھڑنا چاہئے او! اے ساریاں گلاں مہاڑے خلاف اٹ۔«
37 اے سٹی کے رُو بن اٹھے پیو کی آخیا، ”کدے میں
اس کی تساں کول موڑی کے نہ اٹاں، ترے تساں مہاڑیاں
دواں پُتران کی ماری سٹیا۔ تساں اس کی مہاڑے حوالے
کرو، ترے فر میں اس کی تساں کول موڑی اٹساں۔«
38 حضرت یعقوب آخیا، ”مہاڑا پُتر تساں نال نی
جاٹا، کیئانکہ اس نا سکا پہرا مری گیا، ترے اے
گہلا ری گیا اے۔ جسے کدے راہ وچ جائیاں جائیاں
اس پر کوئی بلا آئی گئی، ترے تساں مہاڑیاں چٹیاں
بالاں نال مکی غمیں نال قبرے وچ پُہنچاسو۔«
1 او قحط مُلخے کنعان وچ ہور وی سخت
ہوئی گیا۔ 2 فر اس طرح ہویا کہ اُنہاں
جیہڑا غلہ مصر وچوں پہلوں آندا سی، او کھائی شوڑیا۔

43

فرُ انہاں نے پیوُ انہاں کی آخیا، ”جائی کے آساں
 واسطے تھورا ہور وی غلہ خریدی کے کہنی اچھو۔“
 3 تاں فرِ یہودہ آخیا، »اُس بندے آساں کی بہوں تاکید
 کیتی سی کہ ”تُساں اُس ویلے تک مہاڑا مُونہ ناں تکسو
 جدوں تک تُساں نا پہراُ تُساں نال ناں ہوسی۔“ 4 اُس
 واسطے جے تُساں آساں نے پہراؤ کی آساں نال پہیجیو،
 تے آساں جاساں تے تُساں واسطے غلہ خریدی کے
 کہنی اچھساں۔ 5 جے کدے تُساں اِس کی آساں نال
 ناں پہیجسو، تے فرِ آساں ناں جاٹُ لغے، کیئانکہ اُس
 بندے آخی شوڑیا سی کہ، ”تُساں مہاڑا مُونہ اُس ویلے
 تک ناں تکسو، جدوں تک پہراُ تُساں نال ناں ہوسی۔“
 6 تاں فرِ حضرت یعقوب آخیا، »تُساں اُس بندے
 کی اے گل کیئان دسی کہ آساں نا اِک ہور
 پہراُ وی اے؟ تُساں مہاڑے نال بہوں مندا کیتا۔«
 7 انہاں جواب دتا، »اُس بندے آساں کی نی چھوڑیا،
 بلکہ آساں کولوں آساں نے سارے خاندان نا پُچھیاں۔
 فرِ اے وی آخیاں کہ ”کے تُساں نا پیوُ جینا؟“

تے ”تُساں نا کوئی ہور وی پہر آ اے؟“ تاں فرِ اساں
پُچھتے پر دسی شوڑیا۔ اساں کی اے نی سی پتہ کہ
او آخسی کہ ”تُساں آپتے پہراؤ کی کہنی اچھو!“
⁸ فرِ یہودہ اپتے پیؤ کی آخیا، «اُس مُندے کی
مہاڑے نال پہیجھی شوڑو، تاں فرِ اساں جاساں، تانکہ
تُساں، اساں نے بال بچے، تے اساں جیتے رہاں، تے
مراں ناں۔ ⁹ میں آپوں اِس گل نا ضامن آن، کہ میں
اِس کی موڑی کے اُنساں۔ جے میں اِس کی تُساں
نے سامنے نا اُٹاں، تے میں ساری زندگی تُساں نا
غنہگار ہوساں۔ ¹⁰ جے اساں دیر ناں کرنے، تے ہن تک
مِصر توں دو واری وی مُڑی کے آئی سکتے سیاں۔»
¹¹ اُنہاں نے پیؤ اُنہاں کی آخیا، «جے اے ہی گل اے،
تے فرِ اِس طرح کرو کہ اِس مُلخے نیاں مشہور پیداواراں
وچوں کُج اُس بندے واسطے نذرانہ اِٹیاں بوریاں وچ بائی
کے کہنی جاؤ، جنہاں وچ تھوڑا جیہا عطر، تے تھوڑا جہیا
شہد، تے کُج گرم مصالحے، پستہ تے بادام۔ ¹² تے کٹکے
واسطے پہلے کولوں دُگنی رقم اپتے نال کھڑو، کیئانکہ

تُساں کی او رقم موڑی دیٹی اے، جیہڑی تُساں کی بوریاں
وچوں لبھی سی۔ ہوئی سکھٹا کہ کُسرے غلطی نال رخی
شوڑی ہوئے۔¹³ فر اپٹے پہراؤ کی وی نال کہنو، تے جلدی
اُس بندے در جاؤ۔¹⁴ تے اللہ تعالیٰ اُس بندے کی تُساں پر
مہربان کرے، تے تُساں نے دوئے پہراؤ، تے بن یامین کی
وی، تُساں نال موڑی کے پہیجھے۔ جتے تک مہاڑی گل
اے، جے میں بے اولاد ہوٹا ہویا، تے فر اسے طرح ہوسی!»
¹⁵ فر او نذرانے، دُگنی رقم، تے بن یامین کی نال
کہنی کے ٹری گئے۔ مصر پُہنچی کے او حضرت
یوسف نے سامٹے حاضر ہوئے۔¹⁶ جدوں حضرت یوسف
بن یامین کی اُنہاں نال تکیا، تے اُنہاں اپٹے کہرے
نے ملازمے کی آخیا، ”اِنہاں بندیاں کی مہاڑے کہار
کہنی جا، تانکہ اے دیہاڑی نی روٹی مہاڑے نال
کہاؤ۔ تے اک جانور ذبح کری کے کھاٹا تیار کر!“
¹⁷ ملازمے اسے طرح کیتا، تے پہراواں کی حضرت یوسف
نے کہار کہنی گیا۔¹⁸ جدوں اُنہاں کی حضرت یوسف
نے کہار کھڑیا جاٹا سی، تے او ڈری کے سوچن لغے،

”اساں کی اُنہاں پیسیاں نی وجہ نال اِتھے کھڑنے پئے، جیہڑے پہلی واری ساڑیاں بوریاں وچ موڑی کے رکھے گئے سن۔ او اساں پر اچانک حملہ کری کے اساں کی غلام بٹائی کِہنسٹ، تے ساڑے کھوتے کھسی کِہنسٹ۔“¹⁹ اِس واسطے کھرے نے دروازے پر پُہنچی کے اُنہاں کھرے نے ملازمے کی آخیا،²⁰ ”جناب عالی! ساڑی گل سٹی کِہنو۔ اِس تُوں پہلے اساں غلہ خریدٹے واسطے اِتھے آئے ساں۔²¹ پر جدوں اساں اِتھوں جائی کے رات گزارنے واسطے کُسے جغہ رُکے ساں، تے اساں اپنیاں بوریاں کھولی کے تکیا کہ ہر بوری وچ اساں نی پُوری رقم نیاں تھیلیاں رکھیاں ویاں سن۔ اساں اے پیسے موڑی کے آندے۔²² تے اساں ہور کٹک خریدٹے واسطے ہور رقم وی آندی۔ اللہ جائے کُس اساں نیاں بوریاں وچ اے رقم رکھی۔“²³ ملازمے آخیا، ”فِکر ناں کرو! تے ڈرو ناں! تُساں نے، تے تُساں نے پیؤ نے خُدا تُساں واسطے خزانہ بوریاں وچ رکھیا ہوسی۔ بحر حال مِکی تُساں نی رقم لبھی گئی۔“ فِر ملازم شمعون کی اُنہاں کول باہر کِہنی آیا۔

24 فر اُس پہراواں کی حضرت یوسف نے کہہ رکھی تھی کہ پیر توڑے واسطے پاٹی دتا، تے کہوتیاں کی پٹھے بائے۔ 25 انہاں حضرت یوسف واسطے جیہڑیاں دیہاڑی اُتھے اچھٹا سی، اپٹے نذرانے تیار رکھے، کیئانکہ انہاں کی دسیا گیا کہ ”تساں روٹی ایتھے ہی کھاسو۔“

26 جدوں حضرت یوسف کہہ پہنچے، تے پہرا اپٹے نذرانے کہنی کے انہاں نے سامٹے آئے، تے مُونھے پہار زمین اپر چُھکی گئے۔ 27 حضرت یوسف انہاں کولوں خیریت پُچھی، تے فر آخیا، ”تساں اپٹے بڈھے پیؤ نا ذکر کیتا سی۔ کَرے او ٹھیک اے؟ کَرے او آلے تک زندہ اے؟“

28 انہاں جواب دتا، ”تساں نا خادم اساں نا پیؤ آلے تک زندہ اے، تے ٹھیک اے۔“

فر او دوبارہ مُونھے پہار چُھکی گئے۔

29 جدوں حضرت یوسف اپٹے سکے پہراؤ بن یامین کی تکیا، تے انہاں آخیا، ”کَرے اے تساں نا ساریاں تُوں نکا پہرا اے، جس نا تساں ذکر کیتا سی؟“ فر انہاں آخیا، ”پتر، اللہ تعالیٰ تہاڑے اپر مہربان ہووے!“

30 اپنئے پہراؤ کی تکی کے حضرت یوسف نے دلے اپر
 بہوں اثر ہویا، تے او جلدی جلدی اُتھوں نکلی کے
 روئے واسطے اپنئے کھرے وچ گئے، تے روٹ لگی پئے۔
 31 فیر او اپنا مُونہ توئی کے مڑی آئے۔ حوصلہ کری
 کے اُنہاں مُلازمے کی حُکم دتا، ”روٹی لا!“
 32 نوکراں حضرت یوسف واسطے کھائے نا الگ انتظام
 کیتا، تے اُنہاں نے پہراواں واسطے الگ۔ تے جیہڑے
 مصری لوک اُس دعوت وچ سن، اُنہاں واسطے وی کھائے
 نا الگ انتظام کیتا گیا سی، کیئانکہ مصری اِس گل توں
 نفرت کرے سن کہ عبرانیاں نے نال بہی کے کھاٹا کھاٹ۔
 33 پہراواں کی اُنہاں نے عُمران نی ترتیب نے لحاظ نال بڑے
 توں کِنہی نِکے تک حضرت یوسف نے سامنے بالیا گیا۔
 اے تکی کے پہراؤ اک دوئے در بہوں حیرانی نال تکت لگے۔
 34 نوکراں اُنہاں کی حضرت یوسف نی طرفوں کھاٹا کھلایا۔
 تے بن یامین کی باقیان کولوں پنج گنا زیادہ لبھا۔ اِس طرح
 اُنہاں حضرت یوسف نال پیٹ پری کے کھادا تے پیتا۔

44

1 حضرت یوسف اپٹے کہرے نے ملازمے کی حکم دتا، «انہاں بندیاں نیاں بوریاں وچ جتنا غلہ کھڑی سکٹ پھری کرے چائی دے، تے ہر بندے نے نقد پیسے وی انہاں نیاں بوریاں نے مونہیں وچ بائی سٹ۔² تے مہاڑے چاندی نا پیالہ ساریاں کولوں نکرے نی بوری نے موئیں وچ اُس نے نقد پیسیاں نال رخی شوڑ۔» فر اُس بندے حضرت یوسف نے آخٹے نے مطابق کیتا۔³ سویلے لوہ ہوٹیاں ہی سارے بندے انہاں نیاں کھوتیاں سمیت روانہ کیتے گئے۔⁴ او شہرے وچوں نکلی کرے زیادہ دُور وی نی گئے سٹ کہ حضرت یوسف اپٹے کہرے نے ملازمے کی آخیا، «جلدی کر! انہاں لوکاں نے پچھے جا، تے پُہنچی کرے آخ کہ ”ٹساں نیکی نے بدلے وچ بُرائیاں کیئاں کرنے او؟ ٹساں مہاڑا چاندی نا پیالہ کیئاں چھپایا؟⁵ اے او ہی پیالہ نی جس وچ مہاڑے مالک پیٹے اٹ، تے اُس نی وجہ نال او فال وی کڈٹے اٹ؟ ٹساں جو کج کیتا، پھیڑا کیتا۔“»

6 او ملازم جسلمے اُنہاں كول پُہنچیا، تے اُس اُنہاں نال
اے ساریاں گلاں كیتیاں۔ 7 فر اُنہاں اُس بندے كی آخیا،
«آساں نے مالک، تُساں ایئے جمہیاں گلاں كیئاں كرنے او؟
اللہ تعالیٰ ناں كرمے کہ اساں تُساں نے خادم ایئے جمہیا کم
كراں! 8 تكو! جیہڑے نقد پیسے آساں كی اپٹیاں بوریاں نے
مونہیں وچ لبھے سن، اُنہاں كی اُس مُلخے كنعان وچوں
تساں كول موڑی كہنی آئے آن۔ فر تُساں نے مالكے نے
كہروں آساں سونا یا چاندی كیئاں چھپاں یے؟ 9 تكو! آساں
وچوں كُسے كولوں وی اے نكلی اچھے، تے اُس كی ماری
شوڑیا جائے، تے آساں وی تُساں نے غلام ہوئی جاساں۔»
10 اُس آخیا، «تُساں جسرح آخڑے او، اُسے طرح
ہی سہی! جس كولوں وی پیالہ نكلی آیا، او مہاڑا
غلام ہوسی، تے باقی بے غناہ سمجھے جاسن۔»
11 تاں فر اُنہاں تاول كیتی تے اپٹیاں اپٹیاں بوریاں زمین اُپر
لوائی كے كھولیاں۔ 12 فر ملازم بوریاں وچ لوڑن لگی پیا،
پہلے ساریاں كولوں بڑے نی تلاشی شروع كیتی، تے ساریاں
كولوں نكے پر ختم كیتی۔ تے پیالہ بن یامین نی بوری وچوں

لہی گیا! ¹³ اے تکی کے ساریاں غمیں نال اپٹے کپڑے
 پہاڑے، تے اپٹے کھوتے لدی کے مڑی شہر در گئے۔
¹⁴ فر یہوداہ تے اُس نے پہرا حضرت یوسف نے کہار
 پہنچے، تے اِس ویلے تک حضرت یوسف اُتھے ہی سٹ۔
 تے او سارے اُنہاں نیاں پیراں وچ ٹھہرے۔ ¹⁵ حضرت
 یوسف اُنہاں کی آخیا، ”تُساں اے گے کیتا؟ تُساں
 کی پتہ نی سی کہ مہاڑے جیا بندہ فال کڈی سکٹا؟«
¹⁶ یہودہ جواب دتا، «جناب عالی، اساں تُساں
 کی گے آخاں؟ اساں کے گل کراں؟ یا کِس طرح
 آپے کی بری کرواں؟ اللہ تعالیٰ تُساں نے خادماں نی
 غلطی پغڑی کیندی اے۔ تکو! اساں وی، تے او وی
 جس کولوں پیالہ نکلیا، سارے تُساں نے غلام آن۔«
¹⁷ فر حضرت یوسف آخیا، «اللہ تعالیٰ ناں کرے کہ میں اِس
 طرح کراں۔ جس بندے کولوں پیالہ نکلیا سی، او ہی بندہ
 مہاڑا غلام ہوسی، تے باقی اپٹے پیو کول خیری نال جاؤ۔«
¹⁸ تاں فر یہودہ اُنہاں نے نیڑے جائی کے آخٹ لگا،
 «جناب عالی، اپٹے خادم کی اجازت دیو کہ تُساں

کی اک گل آخان. تُساں مہاڑے پر غصہ ناں کرو،
 کیئانکہ تُساں وی بادشاہ سلامت نی طرح او۔¹⁹ عالی
 جاہ! تُساں سوال کیتا سی کہ آساں نا پیؤ یا پہرا آے؟
²⁰ ترے آساں تُساں کی دسیا سی کہ آساں نا اک بُڈھا پیؤ
 اے، ترے اُس نے بڑھاپے نا اک نکا پُتر وی اے، ترے اُس
 نا سکا پہرا مری گیا سی، ترے او اپنی ماؤ نا کہلا پُتر
 رہی گیا سی۔ اِس واسطے اُس نا پیؤ اُس پر جان وارنا۔
²¹ فر تُساں اسان کی آخیا کہ تُساں اُس کی مہاڑے کول
 کہنی اچھو کہ میں آپوں اُس کی تکان۔²² جناب عالی،
 آساں تُساں کی دسیا سی کہ او مُنڈا اپٹے پیؤ کی کہلا نی
 چھوڑی سکٹا۔ جے اپٹے پیؤ کی چھوڑسی، ترے اُس نا پیؤ
 مری جاسی۔²³ پر تسان اسان کی آخیا کہ جس ویلے تک
 تُساں نا نکا پہرا تُساں نال ناں اچھسی، ترے تُساں مہاڑا مُونہ
 فر کدے ناں تکسو۔²⁴ فر اِس طرح ہویا کہ جسلسے اسان
 اپٹے پیؤ کول جیہڑا تُساں نا خادم اے پہنچے، ترے جو
 کُج تُساں آخیا سی اسان او سارا انہاں کی دسی شوڑیا۔

25 کُج مُدت تُوں بعد اَساں نا پیوُ آخٹِ لگا کہ تُساں فرِ
جاؤ تے اساں واسطے کُج ہور غلہ خریدی کرے کِنہی
اچھو۔ 26 اَساں اپٹے پیوُ کی آخیا سی کہ اساں ناں جائی
سکٹے۔ جے اَساں نا نکا پہراُ اَساں نال جاسی، تے اَساں
تاں جاساں۔ کیئانکہ جس ویلے تک اَساں نا نکا پہراُ اَساں
نال ناں ہوسی، اَساں اُس بندے نا مُونہ ناں تکی سکٹے۔
27 تُساں نے خادم مہاڑے پیوُ اَساں کی اے آخیا کہ تُساں
کی پتہ اے کہ مہاڑی زناٹی راحل وچوں مہاڑے دو ہی پترِ
سن۔ 28 اکِ مکی چھوڑی گیا اے، تے مہاڑے خیالے وچ
او ضرور چیریا پھاڑیا گیا ہوسی۔ میں اُس ویلے توں اِس
ویلے تک اُس کی نی تکیا۔ 29 ہُن جے تُساں اِس کی وی
مہاڑے کولوں کہنی جاسو تے فرِ اُس پر کوئی آفت آئی،
تے تساں مکی بڈھے کی غمے نال قبرے وچ پُہنچاسو۔
30 یہودہ اپٹی گل جاری رخی، ”جناب عالی، ہُن جے
میں تُساں نے خادم مہاڑے پیوُ کول مڑی کرے جاں،
31 تے او تکتُ کہ مُنڈا مہاڑے نال کوئی نی، تے او مری
جاسٹ۔ انہاں نی زندگی اتنی زیادہ اِس مُنڈے نی زندگی

پر منحصر اے، کہ اسان نی ایئرے جہئی حرکت تون
 اس بُدھی عمر وچ او غمے نال قبر وچ پہنچی جاسن.
 32 تے میں تسان نا خادم اپنرے پیو اگے اس مُنڈے نا
 ضمانتی وی آن، تے میں اپنرے پیو نال اے اقرار وی کیتا
 سی کہ جے میں اس مُنڈے کی تسان کول موڑی کے
 نا اٹان، تے میں ہمیشہ واسطے تسان نا غنہگار ہوساں!
 33 اس واسطے ہن میں تسان اگے عرض کرساں کہ اس
 مُنڈے نے بدلے وچ میں اپنرے جناب نا غلام ہوئی کے اتھے
 ہی رہی جاٹا آن، تے اس مُنڈے کی اپنرے پہراواں نال جائے
 نی اجازت دیو. 34 اس مُنڈے بغیر میں کیہڑا مونہ کہنی
 کے اپنرے پیو کول جاساں؟ کدے اس طرح نا ہووے کہ
 مکی او مصیبت تکٹی پئے جیہڑی مہاڑے پیو اپر اچھے۔»

45

1 اے سٹی کے حضرت یوسف انہاں ساریاں
 بندیاں نے سامنرے جیہڑے انہاں کول کھلتے

وے سن آپے کی سنبھالی نی سکے، تے اپنرے کہرے
 نے ملازمے کی اچی آواز وچ حُکم دتا، «مہاڑے کولوں
 انہاں ساریاں بندیاں کی باہر کڈی شوڑ!» تے فر جس

ویلے سارے گئے، تے حضرت یوسف اپٹے پہراواں پر
 ظاہر کیتا کہ میں کوٹ آں۔² فر حضرت یوسف زور
 زور نال روٹ لغے، تے اتنا روئے کہ مصریاں روٹ نی
 واز سٹی، تے فرعون نے محل تک وی پتہ لغی گیا۔

³ حضرت یوسف اپٹیاں پہراواں کی آخیا، «میں
 یوسف آں! کئے مہاڑا پیو جیٹا؟» پر انہاں نے پہرا
 انہاں کی کوئی جواب نا دیئی سکے، کیئانکہ
 او انہاں نے رعب توں بہوں ڈری گئے سن۔

⁴ حضرت یوسف اپٹے پہراواں کی آخیا، «مہاڑے
 نیڑے اچھو۔» جدوں او سارے نیڑے آئے، تے فر انہاں
 آخیا، «میں تُساں نا پہرا یوسف آں، جسی تُساں بیچی
 کے مصر پہیجیا سی۔⁵ اس گل توں تُساں غمگین نا
 ہووو، تے اپٹے اپر اس گل نا الزام نا لاؤ کہ تُساں مکی
 بیچی شوڑیا سی، کیئانکہ زندگیاں بچاڑے واسطے اللہ
 تعالیٰ مکی تُساں کولوں اگے اتھے پہیجھی شوڑیا سی۔
⁶ اس واسطے کہ دواں سالان توں اس مُلخرے وچ قحط
 آے، تے ہور پنجان سالان تک رسی، جنہاں وچ نا

تے ہل ماریا جاسی تے ناں فصل کچی جاسی۔ 7 اللہ
 تعالیٰ مکی تُساں کولوں اگے پہیجیا سی، تانکہ تُساں
 تے تُساں نیاں اچھٹے آلیاں نسلان زمین پر زندہ رہن،
 تے اِس حیرت انگیز طریقے نال مرنے تُوں بچی جاؤ۔
 8 مکی تسان نی، بلکہ اللہ تعالیٰ اتھے پہیجیا سی۔ اُس
 مکی فرعون نا عظیم وزیر، تے اُس نے سارے کھرے نا
 مالک، تے سارے مُلخے مصر نا حاکم بٹائی شوڑیا اے۔
 9 بس، ہُن تُساں تاولے جائی کے مہاڑے پیؤ کی دسو کہ
 تُساں نا پُتر یوسف اِس طرح آخٹا کہ اللہ تعالیٰ مکی سارے
 مُلخے مصر نا مالک بٹایا اے۔ تُساں مہاڑے کول آئی جاؤ
 تے دیر ناں کرو۔ 10 تُساں جوشن نے علاقے وچ رہی سکٹے
 او، تے تُساں نی آل اولاد، تُساں نیاں پہڈاں، بکریاں،
 گائیاں، داند، تے تُساں نا سارا مال مہاڑے نیڑے ہوسی۔
 11 اتھے ہی میں تُساں نی دیکھ پہال کرساں، تانکہ اِس طرح
 ناں ہووے کہ تُساں تے تُساں نے کھرے آلے کوئی کمی
 محسوس کرو، کیئانکہ قحط زیادہ پنج سال ہور رہسی۔»

12 تُساں آپوں، تے تُوں مہاڑا پہرا بن یامین، تکی
 سکٹے او کہ میں یوسف ہی آن جیہڑا تُساں نال
 گل کرنا پیا۔ 13 تُساں مہاڑے پیؤ کی مہاڑی ساری
 شان و شوکت جیہڑی مصر وچ مکی لبھی اے تے
 جیہڑی تُساں تکی اے، سارا کج دسو۔ تے تُساں
 تاولے مہاڑے پیؤ کی مہاڑے کول کہنی آنو۔»

14 فر او اپٹے پہراؤ بن یامین نے گلے نال لغی کے
 روئے، تے بن یامین اُنہاں نے گلے نال لغی کے رویا۔
 15 فر اُنہاں ساریاں پہراواں کی پیار دتا تے اُنہاں نال گلے
 لغی کے روئے، تے فر پہرا اُنہاں نال گلاں کرن لگے۔

16 فرعون نے محل وچ اس گل نا ذکر ہویا کہ حضرت
 یوسف نے پہرا آئے وے، تے فرعون تے اُس نے درباری
 بہوں خوش ہوئے۔ 17 فر فرعون حضرت یوسف کی آخیا،
 «اپٹے پہراواں کی اے آخو کہ ”تُساں اپٹے ڈنگراں کی

لدی کے مُلخ کنعان وچ مڑی جاؤ۔ 18 اپٹے پیؤ تے
 اپٹے کھرے آلیاں کی کہنی کے مہاڑے کول
 آئی جاؤ، تے جیہڑا مُلخ مصر وچ چنگے توں چنگا

علاقہ اَمے، تُساں کی میں دیساں، تے تُساں اِس
 مُلخے نیاں چنگیاں چنگیاں چیزاں کھائی سکسو۔“
 19 توں اُنہاں کی اے ہدایت وی دے کہ ”تُساں اپٹے
 بال بچیاں واسطے تے اپٹیاں زناٹیاں واسطے مُلخ مصر
 وچوں گڈیاں نال کھڑو، تے اپٹے پیؤ کی وی نال کہنی
 اچھو۔ 20 اپٹے مال و اسباب نا کج فکر ناں کرو، کیئانکہ
 مصر وچ چنگے توں چنگا علاقہ تُساں کی لبھسی۔“
 21 حضرت یعقوب نیاں پتراں اِس طرح ہی کیتا۔ تے
 حضرت یوسف فرعون نے آخٹے تے اُنہاں کی سواری
 واسطے گڈیاں دتیاں، تے سفری سامان وی دتا۔ 22 حضرت
 یوسف اُنہاں وچوں ہر اک کی اک اک جوڑا کپڑیاں
 نا دتا، پر بن یامین کی چاندی نے ترے سو سکے
 تے پنج کپڑیاں نے جوڑے دتے۔ 23 حضرت یوسف
 اپٹے پیؤ واسطے دس کھوتے چنگیاں چنگیاں چیزاں
 نال لدی کے پہیجے، تے دس کھوتیاں وی پیجیاں
 جیہڑیاں اِناج، روٹی تے پیؤ نے سفری سامان نال لدیاں

ویاں سن۔²⁴ فر انہاں اپٹے پہراواں کی روانہ کری کے
 آخیا، «تکو، کہ رائے وچ لڑائی چہگڑا ناں کریائے!»
²⁵ فر او مصر توں ٹری گئے، تے ملخ کنعان وچ
 اپٹے پیؤ حضرت یعقوب کول پُہچے،²⁶ تے انہاں
 آخیا، «اللہ تعالیٰ نا شکر اے یوسف ہالے تک زندہ
 ہی اے! تے سارے ملخ مصر نا حاکم او ہی اے!»
 اے سٹی کے حضرت یعقوب نا دل اک دم تہڑکی گیا،
 کیئانکہ انہاں کی اس گل پر یقین نی سی اچھٹا پیا۔
²⁷ فر جس ویلے پُتران او ساریاں گلاں جہڑیاں حضرت
 یوسف انہاں کی دسیاں سن اپٹے پیؤ ناں کیتیاں، تے جس
 ویلے حضرت یعقوب او گڈیاں تکیاں جہڑیاں حضرت
 یوسف انہاں کی آئے واسطے پہیجیاں سن، تے بس فر
 انہاں نی جانی وچ سہ پئی گیا۔²⁸ او آخٹ لغے، ”بس،
 ہن مکی یقین ہوئی گیا کہ مہاڑا پُتر یوسف جیٹا۔ تے
 میں مرنے توں پہلے جائی کے اُس کی ضرور تکساں۔«

46

¹ فر حضرت یعقوب اپنا سارا کُج کہنی کے

ٹری گئے۔ تے بیر سبع شہر وچ اچھی کے

اپنے پیو حضرت اسحاق نے خُدا اگے قربانیاں کیتیاں۔

² فر اللہ تعالیٰ حضرت یعقوب نال راتی خواب

وچ ہم کلام ہویا، «اے یعقوب! اے یعقوب!»

انہاں جواب دتا، «جی، میں حاضر آن۔»

³ اللہ تعالیٰ آخیا، «میں خُدا آن! تے میں تہاڑے پیو نا خُدا

آن! مصر وچ جاٹے تُوں نا ڈر، کیئانکہ میں اُتھے تہاڑے

وچوں اک بڑی قوم پیدا کرساں۔⁴ تے میں تہاڑے نال

مصر جاساں، فر تہاڑی نسلان ضرور اُتھوں موڑی کے وی

اُتساں۔ تے جلسے تُوں مرسیں، یوسف تہاڑے نال ہوسی۔»

⁵ فر حضرت یعقوب اُتھوں نکلی کے مصر در ٹری گئے،

تے انہاں نے پُتران اپنے پیو تے اپنے بیوی بچیاں کی انہاں

گڈیاں پر بالی شوڑیا جھڑیاں فرعون انہاں واسطے پھیجیاں

سن۔⁶ تے او اپنے سارے ڈنگر، مال و اسباب جیہڑا اُس

مُلخے کنعان وچ انہاں جمع کیتا سی، کہنی کے مصر

آئی گئیں۔⁷ اس طرح حضرت یعقوب اپنے پُتراں تِیہاں تے پوترے پوتریاں یعنی اپنی ساری اولاد کی مصر کہنی آئے۔

⁸ حضرت یعقوب نی ساری نسلان نے نا اے

اٹ، جیہڑے اُنہاں نال مصر وچ آئی گئے سٹ:

رُوبن یعقوب نا پلیٹھی نا پُتر،

⁹ تے رُوبن نے پُتر: حنوک، فلو، حصرون تے کرمی؛

¹⁰ شمعون تے اُس نے پُتر: یمو ایل، یمین، اُہد، یکین،

ضُحر تے ساؤل، جیہڑا اک کنعانی زنائی وچوں جمیا سی؛

¹¹ لاوی تے اُس نے پُتر: جیرسون، قہات تے مِراوی؛

¹² یہودہ تے اُس نے پُتر: عیر، اونان،

سیلہ، فارص تے زارح (انہاں وچوں عیر تے

اونان ملخ کنعان وچ ہی مری گئے سٹ)؛

تے فارص نے پُتر: حصرون تے حمول؛

¹³ اشکار تے اُس نے پُتر: تولع، فوؤہ، یوب تے سمرون؛

¹⁴ زَبُولون تے اُس نے پُتر: سرد، ایلون تے یحلی ایل۔

¹⁵ اے ساری حضرت یعقوب نیاں اُنہاں پُتراں نی

اولاد اے جیہڑے فدان آرام وچ بی بی لیاہ توں جمے

سن، تے بی بی لیاہ نی اک تہی دینا وی سی۔ ساریاں
تیہاں پُتران تے پوتریاں نی تعداد تینتی بٹنی اے۔

16 جد تے اُس نے پُتر: صفیان، حجبی،

سُونی، اصبان، عیری، ارودی تے اریلی؛

17 آشر تے اُس نے پُتر: یمنہ، اسواہ،

اسوی، بریعاہ تے انہاں نی پھپٹ سِرہ،

تے بریعاہ نے پُتر: حبر تے ملکی ایل؛

18 اے ساری حضرت یعقوب نیاں انہاں پُتران

نی اولاد اے جیہڑے زلفہ کولوں جمے سی،

جس کی لابن اپنے تہیو لیاہ کی دتا سی۔ ساریاں

پُتران تے پوتریاں نی تعداد سولان بٹنی اے۔

19 حضرت یعقوب نے پتر جیہڑے بی بی راخِل

وچوں جمے، حضرت یوسف تے بن یامن۔ 20 حضرت

یوسف توں مُلخ مصر وچ شہر اُون نے پُجاری فوطی

فارغ نی تہی اَسنا تھ وچوں مَنَسّی تے اِفرائیم جمیں۔

21 حضرت بن یامین تے انہاں نے پتر: بالع، بکر،

اشبیل، جیرا، نعمان، آخی، روش، مُفیم، حُفیم تے ارد۔

22 اے ساری حضرت یعقوب نیاں اُنہاں پُتراں نی
اولاد اے، جیہڑی بی بی راخِل وچوں جمے سی۔
ساریاں پُتراں تے پوتریاں نی تعداد چودا بٹنی اے۔
23 دان تے اُس نا پُتر حُشیم؛

24 نفتالی تے اُس نے پُتر: یحییٰ

ایل، جُونی، یَصْر تے شِلیم؛

25 اے ساری حضرت یعقوب نیاں اُنہاں پُتراں نی
اولاد اے جیہڑی بی بی بلہاہ وچوں جمے سی،
جیہڑی لابن اپٹے تہیو بی بی راخِل کی دتی سی۔
ساریاں پُتراں تے پوتریاں نی تعداد ست بٹنی اے۔

26 حضرت یعقوب نی اولاد وچوں چھیاٹھ بندے، تے
حضرت یعقوب نیاں نُواں، اُنہاں نال مصر گئے۔ 27 جدوں
اساں حضرت یعقوب، حضرت یوسف، تے اُنہاں نے
دو پُتر جیہڑے مصر وچ جمے سن، باٹے آں، تے اِس
طرح حضرت یعقوب نے کہرے نے ستر بندے مصر آئے۔
28 حضرت یعقوب یہوداہ کی اپٹے تُوں پہلے حضرت
یوسف کولوں جَوشن نا راہ پُچنے واسطے پہیجیا۔

جدوں او جوشن نر علاقر وچ پھجر، ²⁹ تر
 حررر یوسف اڻی شاهی سوارى تیار كرى كے اڻرے
 پیو حررر یعقوب نى سلامى واسطے جوشن آئی
 كئے. اڻرے پیو كى تكى كے حررر یوسف انہاں
 نر گلے لغى كئے، تر كافى دیر تك روئر رہے۔
³⁰ حررر یعقوب حررر یوسف كى

آخیا، «ہن پاویں میں مری وی جاں تر خیر
 آے، كینانكہ میں ٹكى جینا تكى كہندا۔»

³¹ فر حررر یوسف اڻیاں پھراواں تر اڻرے پیو نر كہرے
 آلیاں كى آخیا، «میں ہن جائى كے فرعون كى خبر دیناں
 آن كہ مہاڑا پیو، پھراہ تر انہاں نر كہرے آلے مہاڑے كول
 پھجى آئے، جیہڑے كنعان نر ملخرے وچ رئر سئ۔ ³² تر
 او بكروال ان. او ڈنگر پالئر ان، تر اڻرے پھڈاں، بكریاں،
 گائیاں، داند تر جیہڑا كج انہاں نا نال سى، سارا كج
 نال كہنى آئے ان. ³³ جسلسے فرعون ئساں كى بلائى كے
 پچھے كہ ئساں نا كے پیشہ آے؟، ³⁴ تر تساں اے آخئا كہ
 ”آساں ئساں نر خادم، تر آساں نر پیو دادے، بچپن ئوں

ہی ڈنگر پالٹے آن۔“ تاں تُساں جوشن نے علاقے وچ رہی سکسو، کیٹانکہ مصریاں کی بکروالاں نال نفرت اے۔»

1 فر حضرت یوسف اچھی کے فرعون

47

کی خبر دتی، «مہاڑا پیو تے مہاڑے پہرا اپنے سارے مال مویشی کہنی کے ملخے گنغان توں

آئی گئے ان، تے ہن او جوشن نے علاقے وچ ان.»

2 فر انہاں اپنے پہراواں وچوں پنجاں کی اپنے نال

کہندا، تے انہاں کی فرعون نے سامنے حاضر کیتا۔

3 فرعون انہاں نیاں پہراواں کولوں

پچھیا، «تساں نا کے پیشہ اے؟»

انہاں فرعون کی جواب دتا، «اساں تساں نے خادم

بکروال آن، جس طرح آساں نے پیو دادے سن۔» 4 فر انہاں

اے وی فرعون کی آخیا، «آساں اس ملخے وچ مسافراں

نی طرح رہنے واسطے آئے آن، کیٹانکہ ملخے گنغان وچ

سخت قحط پیٹنے نی وجہ نال اساں تساں نے خادماں نے

ڈنگراں واسطے کہاہ ختم ہوئی گیا۔ تساں مہربانی کرو

تے اپنے خادماں کی جوشن نے علاقے وچ رہن دیو۔»

5 فر فرعون حضرت یوسف کی آخیا، «چيونكه تُهاڑا پيؤ ترے تهاڑے پهرآ تهاڑے كول آئی گئے ان 6 ترے مصر نا ملخ تهاڑے اگے آے، اس واسطے اترے نے چنگرے تون چنگرے علاقے وچ اپٹے پيؤ ترے پھراواں کی بسائی شوڑ، مطلب جوشن نے علاقے وچ انہاں کی رہن دے۔ جے تهاڑے خیالے وچ انہاں وچ کوئی سیائے بندے ان، ترے انہاں کی مھاڑے ڈنگراں نی دینخ بھال واسطے رخی شوڑ۔»

7 فر حضرت یوسف اپٹے پيؤ حضرت یعقوب کی اندر کہنی آئے، ترے انہاں کی فرعون اگے حاضر کیتا، ترے حضرت یعقوب فرعون کی دُعاواں دتیاں۔
8 فرعون حضرت یعقوب کولوں

پُچھیا، «تساں نی کتنی عمر آے؟»

9 حضرت یعقوب جواب دتا، «مھاڑی زندگی نا سفر اک سو تری سال ہوئی گیا۔ مھاڑی زندگی نے دیھاڑے ترے تھوڑے رہی گئے ان، ترے دُکھاں نال پھرے وے ان۔ ترے آلے تک آے اتنے ہوئے وی نی، جتنے مھاڑے پيؤ دادے

نی زندگی نے سن۔»¹⁰ اے گلاں کری کے حضرت یعقوب فرعون کی دُعاواں دتیاں، تے اُس کولوں تری گئے۔

11 حضرت یوسف فرعون نے آخٹے پر اپٹے پیؤ کی تے اپٹے پہرواں کی مُلخ مصر وچ اک بہوں چنگا علاقہ دیئی کے اُنہاں کی رعمسیس، یعنی جوشن، نے علاقے وچ بسائی شوڑیا۔¹² تے حضرت یوسف اُنہاں نی، تے اُنہاں نیاں ساریاں کھرے نیاں بندیاں تے اُنہاں نیاں بچیاں نی ضرورت نے مطابق غلہ وی دیتے رہے۔

13 کِسے جغہ وی کھاٹے واسطے کُج وی نی ریا، کیئانکہ قحط بہوں ہی سخت سی۔ مُلخ مصر تے ملخ کنعان نے لوک پُکھ نال بہوں کمزور ہوئی گئے۔¹⁴ جتنے پیسے مصر تے کنعان مُلخاں نے وچ سن، او سارے حضرت یوسف اُس کٹکے نے بدلے جمع کری کیندے، تے فرعون نے محل وچ پُہنچائی شوڑے۔¹⁵ فر جس ویلے سارے پیسے جیہڑے مصر تے کنعان نیاں مُلخاں وچ سن ختم ہوئی گئے، او سارے مصری لوک حضرت یوسف کول

اچھی کے آخٹ لغے، «اساں کی غلہ دیو، کیئانکہ آساں کول پیسے نی رہے! تُساں نے سامٹے اساں کیئاں مَراں؟»

16 حضرت یوسف آخیا، «جے پیسے تساں کول نی، تے تُساں اپٹے ڈنگر دیو، تے میں تُساں کی اُنہاں ڈنگراں نے بدلے غلہ دیساں۔»¹⁷ فِر او حضرت یوسف کول اپٹے ڈنگر اُنے رہے، تے حضرت یوسف کہوڑے، پہڈاں، بکریاں، گائیاں، داند تے کھوتیاں نے بدلے وچ اُنہاں کی غلہ دیٹ لغی پئے۔ تے پورا سال حضرت یوسف اُنہاں کی ڈنگراں نے بدلے غلہ دیٹے رہے۔

18 جدوں اے سال لنگی گیا، تے او فِر دوئے سال اُنہاں کول اچھی کے آخٹ لغے، «جناب، اساں تُساں کولوں کُج ناں چھپاٹے، کیئانکہ اساں نا سارا پیسہ مُکی گیا۔ تے تُساں آساں نے ڈنگراں تے پہڈاں بکریاں نے مالک وی بٹی گئے او۔ جناب، ہُن آساں کول اپٹے جسم تے اپٹی زیمی نے علاوہ کُج وی نی رییا۔»¹⁹ تے بس! ہُن اے کِس طرح ہوئی سکٹا کہ آساں تُساں نے سامٹے فاقے نال تڑفی تڑفی کے مری جاں، تے ساڑی زیمی اُجڑی جائے؟ اِس واسطے

تُساں ہُنُں اساں کی ساڑے تے ساڑیاں زمیناں نے بدلے وچ
 غلہ دیو، تے آساں فرعون نے غلام بٹی جاں تے او ساڑیاں
 زمیناں نا مالک بٹی جائے۔ آساں کی پیں دیئی شوڑو، تانکہ
 آساں مَراں ناں، بلکہ جیٹے ریاں تے مُلخ وی ناں اُجڑے۔»
 20 اِس طرح حضرت یوسف مصر نی ساری زیمی فرعون
 نے نائیں پر خریدی کہندی، کیئانکہ سخت قحط کولوں
 تنگ اچھی کے مصریاں وچوں ہر بندے اپٹیاں باڑیاں
 بیچی سٹیاں۔ تے بس! اِس طرح ساری زیمی فرعون نی
 ملکیت ہوئی گئی۔ 21 مصر نے اِک سرے توں کہنی کے
 دوئے سرے تک جتنے لوک آباد سن، اُنہاں ساریاں کی
 حضرت یوسف فرعون نا غلام بٹائی شوڑیا۔ 22 پر پُجاریاں
 نی زیمی بکٹے تُوں بچی گئی، کیئانکہ پُجاریاں کی
 فرعون نی طرفوں سامان لبھٹا سی۔ اِس واسطے او اُس راشن
 پر گزارہ کرنے سن۔ اِس طرح اُنہاں نی زیمی بچی گئی۔
 23 فِر حضرت یوسف اُنہاں لوکاں کی آخیا، «تکو!
 میں آج نے دیہاڑے تُساں کی تے تُساں نیاں زمیناں
 کی فرعون نے نائیں پر خریدی کہندا۔ ہُنُں تُساں اپٹے

واسطے آساں کولوں میں کہنو، تے باڑیاں وچ راؤ۔
 24 پر فصلے نا پنجواں حصہ فرعون کی دیو۔ باقی چار
 حصے تُساں واسطے رہن، کیٹانکہ باڑیاں واسطے فروی
 میں لوڑی نا ہوسی، تے تُساں، تے تُساں نیاں کہرے
 آلیاں تے بال بچیاں نے کھائے واسطے وی رسی۔»
 25 اے سٹی کرے او آخٹ لغے، «تساں جان
 بچائی آے۔ بس، ہن اسان پر جناب نے کرم نی
 نظر رہے، تے آساں فرعون نے غلام بٹے رساں۔»
 26 فر حضرت یوسف اے قانون، جیہڑا حالے
 تک آے، ملخ مصر واسطے بٹایا کہ فرعون
 پیداوار نا پنجواں حصہ کہنیا کرسی، تے صرف
 پُجاریاں نی زیمی فرعون نی ملکیت ناں ہوسی۔
 27 حضرت یعقوب نی اولاد، یعنی بنی اسرائیلی
 لوک، مُلخ مصر وچ جوشن نے علاقے وچ رہے سن۔
 اُتھے اُنہاں کی زمین لبھی، تے او بہوں سارے پھلے
 پھولے، تے اُنہاں نی تعداد بہوں ہی زیادہ ہوئی گئی۔

28 مصر وچ حضرت یعقوب کی ربٹیاں ستاراں سال ہوئی

گئے، تے اُنہاں نی کُل عُمر اک سو سنتالی سال ہوئی۔

29 جدوں اُنہاں نے مرنے نا ویلا نیڑے آیا، تے اُنہاں اپنرے

پُترے حضرت یوسف کی بلایا تے آخُن لُغے، «جے تُوں

مہاڑے پر مہربان این، تے تون اپنا ہتھ مہاڑے چوڑے

نے تھلے رخی کے پکی پکی قسم چا کہ تون مہاڑے

نال رحم تے وفاداری کری کے مکی مُلخ مصر وچ ناں

دبٹ لگا۔ 30 بلکہ جدوں میں مری جاں، تے مکی مصر

وچوں کڈی کے پیو دادے نے قبرستان وچ دیاں.»

حضرت یوسف جواب دتا، «جس طرح تُساں

آخیا اے، میں اُسے طرح ہی کرساں۔»

31 فر حضرت یعقوب آخیا،

«تُوں مہاڑے سامنے قسم کھا.»

فر حضرت یوسف اُنہاں اگے قسم کھادی، تے حضرت

یعقوب اپنا سر بسترے پر چُھکائی کے شکر ادا کیتا۔

1 اُس تون بعد اِس طرح ہویا کہ کُسے

حضرت یوسف کی آخیا، «تُساں نا پیو

48

بیمار آئے۔» فر حضرت یوسف اپنے دوآں پُتران مَنَسّی
 تے اِفرائیم کی نال کہنی کے پیؤ کول تُری گئے۔
 2 حضرت یعقوب کی لوکاں دسیا، «تُساں نا پُتر حضرت
 یوسف تُساں کول آئی گیا۔» اے سٹی کے حضرت
 یعقوب اپنے آپ کی سنبالی کے بسترے پر بھی گئے۔
 3 فر انہاں حضرت یوسف کی آخیا، «اللہ تعالیٰ مہاڑے
 پر لوز نے علاقے وچ، جیہڑا مُلخ کنعان وچ آئے، ظاہر
 ہویا۔ اُس مکی برکت دیئی کے 4 آخیا کہ ”میں تُکی
 پھلٹ پھلٹ دیساں تے تہاڑی تعداد بدھاساں۔ میں تہاڑے
 وچوں بھوں قبیلے پیدا کرساں، تے تہاڑے پچھے تہاڑی
 نسلاں کی اے زیمی ہمیشہ واسطے ملکیت وچ دیساں۔“
 5 حضرت یعقوب اپنی گل جاری رخی، ”تہاڑے او
 دو پُتر افرائیم تے مَنَسّی جیہڑے مُلخ مصر وچ مہاڑے
 اچھٹے توں پہلے جمے سٹ، او مہاڑے پُتر ہوئی گئے
 اٹ، جس طرح رُوبن تے شمعون وی مہاڑے پُتر ہی اٹ۔
 6 ہُن تہاڑی اولاد جیہڑی انہاں کولوں بعد جمسی، او
 تہاڑی ہوسی۔ پر زیمی جیہڑی انہاں نی وراثت ہوسی، اُس

وچ او اپٹیاں پہرواں اِفرائیم تے مَنَسّی نرے نائیں نال نامزد ہوسن۔⁷ تکو! میں اے سب تہاڑی ما راخِل نی وجہ تُوں کرنا پیاں۔ جس ویلے میں فدان نرے علاقے تون اچھٹا پیا ساں، تے راخِل رائے وچ ہی جتھے شہر افرات تھوڑا ہی دور سی مُلخرے کنعان وچ مری گئی۔ تے بڑے غمیں تے افسوس نال، اُس کی میں اُتھے ہی شہر افرات نرے رائے وچ دبی شوڑیا۔» (اُس جغہ کی بیت لحم وی آخترے ان۔)

⁸ فر حضرت یعقوب حضرت یوسف نیاں

پتراں کی تکیا تے پُچھیا، «اے کُن ان؟»

⁹ حضرت یوسف اپترے پیؤ کی آخیا، «اے مہاڑے

پتر ان، جیہڑے اللہ تعالیٰ اِتھے مصر وچ مکی دتے۔»

تے حضرت یعقوب آخیا، «ذرا مہاڑے کول

انہاں کی آن، تاکہ میں انہاں کی برکت دیاں۔»

¹⁰ پر حضرت یعقوب نیاں اکھیاں نی لو بڑھاپے نی

وجہ نال کٹ ہوئی گئی سی۔ اِس واسطے انہاں کی

صحیح نی سی دِسٹا۔ فر حضرت یوسف اپٹیاں دوآں

پُتراں کی اُنہاں نے نیڑے کہنی آئے، تے حضرت
یعقوب اُنہاں کی پیار دیئی کے گلے نال لایا۔

11 حضرت یعقوب حضرت یوسف کی آخیا، ”مکی

خیال وی نی سی کہ میں تہاڑا مُونہ تکساں۔ پر اللہ

تعالیٰ تہاڑی اولاد وی مکی دسی شوڑی آے۔»

12 فر حضرت یوسف اُنہاں پُتراں کی حضرت یعقوب

نیاں گوڈیاں نے سامٹے توں بٹائی کے مُونہ پہار

زیمی تک چُہکے۔ 13 حضرت یوسف اُنہاں دواں کی

کہنی کے افرائیم کی اپٹے سجرے ہتھے نال حضرت

یعقوب نے کہہے ہتھے نے مقابلے وچ، تے مَنسی کی

اپٹے کہہے ہتھے نال حضرت یعقوب نے سجرے ہتھے

نے مقابلے وچ کری کے اُنہاں نے نیڑے کہنی آئے۔

14 پر حضرت یعقوب اپٹا سجا ہتھ چائی کے افرائیم

نے سرے پر رخیا جیہڑا نکا سی، تے فر اپٹے کہہے

ہتھے کی مَنسی نے سرے پر رخیا، جیہڑا بڑا سی۔

15 اُنہاں حضرت یوسف کی برکت دینیاں آخیا، «اللہ تعالیٰ

جس نے سامٹے مہاڑے پیو حضرت اسحاق تے مہاڑے

دادے حضرت ابراہیم اپنا زمانہ پورا کیتا، تے او اللہ تعالیٰ جس ساری عمر آج نے دیہاڑے تک مہاڑی رکھوالی کیتی اے،¹⁶ او فرشتہ جس مکی ساریاں مصیبتاں توں بچایا اے، انہاں پُتراں کی برکت دے۔ اللہ تعالیٰ کرے کہ مہاڑا ناں تے مہاڑے پیو دادے ابراہیم تے اسحاق نے ناں انہاں نے طفیل جیٹے رہن، تے دُنیا وچ انہاں نی اولاد بھوں ودھے۔»
 17 حضرت یوسف کی اے تکی کے مندا لغا کہ

انہاں نے پیو اپٹے سجدے ہتھے کی افرائیم نے سرے پر رخیا۔ تے انہاں اپٹے پیو نا ہتھ پغڑی کیندا تانکہ اُس کی افرائیم نے سرے توں ہٹائی کے منسی نے سرے پر رخن۔¹⁸ حضرت یوسف اپٹے پیو کی آخیا، «ابا

جی! اِس طرح ناں کرو، کیئانکہ پہلیٹھی نا پُتر منسی اے۔ اپٹے سجدے ہتھے کی اُسے نے سرے پر رخو۔»
 19 پر انہاں نے پیو ناں منیا تے آخیا، «اے مہاڑیا پُترا!

مکی پتہ اے۔ مکی پتہ اے۔ اِس کولوں وی اِک قوم پیدا ہوسی تے اے وی بڑا بٹسی۔ پر اِس نا نکا پہرا اِس کولوں بھوں ہی بڑا ہوسی، کیئانکہ اِس نی نسلان وچوں بھوں

قوماں ہوسن۔»²⁰ فر حضرت یعقوب انہاں دواں کی اُس دیہاڑے اے برکت دینیاں آخیا، «بنی اسرائیلی لوک تُساں نے ناں کہنی کہنی کے اِس طرح دُعاواں کرسن کہ اللہ تعالیٰ تُساں کی افرائیم تے مَنَسّی نی طرح خوش نصیب کرے.» اِس طرح انہاں افرائیم کی مَنَسّی پر فضیلت دتی۔

²¹ فر حضرت یعقوب حضرت یوسف کی آخیا، «میں تے مرنے آلا آن۔ پر اللہ تعالیٰ تُساں ساریاں نال ہوسی، تے تُساں کی تُساں نے پیؤ دادے نے مُلخرے وچ موڑی کے کہنی جاسی۔»²² تے میں ہن تُکی تہاڑیاں پہراواں پر اہمیت دیئی کے زمیناں نا اِک حصہ دیناں جیہڑا میں اموری لوکاں کولوں اپنی تلوار تے کمان نے زورے پر کہندا سی۔»

49 ¹ فر حضرت یعقوب اپنے پتران کی بُلائی کے اے آخیا، «تُساں سارے

جمع ہوئی جاؤ، تانکہ میں تساں کی دساں کہ اچھٹے آلیاں دیہاڑیاں وچ تُساں نال کے ہوسی۔

² اے مہاڑے پترو! جمع ہوئی کے سٹو!

تے مہاڑے در کن تہرو!

3 اے رُوین! توں مہاڑا پہلیٹھی نا مُنڈا ایں،
 تے مہاڑی طاقت تے شہزوری نا پہلا پھل ایں۔
 تُوں زیادہ عزت تے زیادہ طاقت آلا ایں۔
 4 تُوں پائیئے نی طرح رُڑنے آلا ایں،
 تے تُکی کوئی اچا مقام نی لبٹا،
 کیئانکہ توں اپنی متری ری ماؤ نال مُونہ کالا کیتا،
 تے اِس طرح تُوں مہاڑی بے عزتی کیتی۔
 5 شمعُون تے لاوی، تُساں دوئے سکے پہراہ اکرے
 جئے او۔
 تُساں نیاں تلواراں ظُلم نرے ہتھیاراں۔
 6 تے میں تُساں نی جماعت وِچ شریک ناں ہوواں۔
 میں تُساں نی مجلس وِچ وی شامل ناں ہونُ لغا،
 کیئانکہ تُساں اپنرے غصے وِچ اچھی کے بندیاں نرے
 خونرے نال اپنرے ہتھ رنگرے،
 تے غرور وِچ اچھی کے دانداں نرے پیراں نیاں رگاں
 کپی شوڑیاں۔

7 تُساں نے غصے پر لعنت ہووے، جیہڑا بہوں

سخت اے،

ترے تُساں نے قہرے پروی، جیہڑا تیز اے!

میں تُساں کی پورے اسرائیل مُلخے وچ

بکھیری شوڑساں۔

8 اے یہودہ! تہاڑے پہر آ تہاڑی تعریف کرسٹ؛

تہاڑا ہتھ تہاڑیاں دُشمنٹاں نے گلے پر ہوسی؛

تہاڑے پیؤ نے پتر تہاڑے اگے چُکھی جاسٹ۔

9 یہوداہ، توں شیر ببر نا بچہ این،

ترے مہاڑیا پُترا! توں شکار کری کے آیا این۔

توں شیر بلکہ شیرنی نی طرح چُپ کری کے بہی

گیا این۔

ترے کون تُکی چھیڑے؟

10 یہوداہ، تہاڑی بادشاہی کدے ختم نی ہونُ لغی،

بلکہ شاہی اختیار اُس ویلے تک تہاڑی اولاد

کول رسی

جدوں تک او حاکم نی آئی جاٹا

جس نے تابع ساریاں قوماں رِسٹ۔
11 اتنی کثرت ہوسی کہ تُوں اپنا جوان کھوتا انگوراں

نیاں بیلاں نال
تے اپنی کھوتی نا بچہ چنگے انگوراں نیاں بیلاں نال
بٹیا کرسیں۔

اپنے کپڑے انگوراں نی شراب وچ
تے اپنا گرتا انگوراں نے رس نال تہویا کرسیں۔

12 تہاڑیاں اکھیاں انگوراں نی شراب نی طرح رتیاں
تے تہاڑے دند دُدھے نی طرح چٹھے ہوسٹ۔

13 زبُولوں، تُوں سمندرے نے کِنارے پر رِسیں،
جتھے جہازاں واسطے بندرگاہ ہوسی۔

تے تہاڑی حد شہر صیدا تک بڑی ہوسی۔

14 اشکار، تُوں تغڑے کھوتے نی طرح سخت جان این،
جیہڑا دواں پہاراں نے بشکار بیٹھا وا اے۔

15 تُوں اک چنگی ارام گاہ

تے چنگی زیمی تکی کے
اپنے موندے کی وزن چُکنے واسطے تہلے کرسیں،

تے تُکی اِک غلام نی حیثیت نال کم کرنے واسطے
مجبور کیتا جاسی۔

16 دان، تُوں بنی اسرائیل نیاں قبیلیاں وچوں اِک قبیلہ این،
تے اپٹے لوکاں نال انصاف کرسیں۔

17 تُوں او سب این جیہڑا راہ جُلٹے
دُشمن نے کہوڑے نی پچھلی اڈی کی
اِس طرح ڈنگ مارنا،

کہ کہڑ سوار پچھے ٹٹی پیسی۔

18 اے رب! میں تہاڑی ہی نجات نا راہ تکٹا آن۔

19 جد، تہاڑے پر ڈاگو حملہ کرسٹ،

پر تُوں مُڑی کے اُنہاں پر حملہ کری چھوڑسیں۔

20 آشر، تُوں اتنا زرخیز رزق

تے اتنیاں لذتیلیاں چیزاں پیدا کرسیں

جہڑیاں بادشاواں نیاں پسندیدہ ہوسن۔

21 نفتالی، تُوں آزاد چھوڑی وی ہرنی این،

جیہڑی سوہنے بچّے پیدا کرنی اے۔

22 یوسف، تُوں پھلدار بیل این۔

تُوں پاٹی نے چوئے پر لغی وی پھلدار بیل ایں،
جس نیاں ٹالیاں دیوارے پر چڑھنیاں پئیاں۔
23 تیر اندازاں تہاڑے پر تیر چلائی کے تُکی تنگ کیتا،
ترے تہاڑے پر ہملہ کیتا۔

24 پر تُوں کمان کِنہی کے مضبوطی نال کھلتا ریا،
ترے تہاڑیاں باں یعقوب نے طاقت آلے خُدا نی وجہ نال
طاقتور ریاں،

خُدا، جیہڑا چرواہا ترے بنی اسرائیل نی چٹان اے۔
25 اے تہاڑے پیو نا خُدا اے جیہڑا تہاڑی مدد کرسی،
اللہ تعالیٰ جیہڑا تُکی آسمان وچوں بارش،
زمین نی گہرائیاں وچوں پاٹی،
ترے اولاد نی برکت دیسی۔

26 تہاڑے پیو نیاں برکتاں قدیم پہاڑاں نیاں برکتاں کولوں
زیادہ عظیم اٹ،

ترے ابدی پہاڑاں کولوں زیادہ بے حساب۔
اے ساریاں برکتاں یوسف نے سر پر ہون،

اُس بندے نے متھے پر جیہڑا اٹھے پہراواں پر
شہزادہ اے۔

27 بن یامین، تُوں چیرنے آلا پگیہاڑا ایس۔ تُوں سویرے اٹھا
شکار کھاسیں،

ترے شامی لُٹیا نا مال بندسیں۔»

28 اے بنی اسرائیل نے کُل بارہ قبیلے اٹ، ترے اے او

کُج اے جیہڑا اُنہاں نے پیو اُنہاں کی برکت دیٹیاں
آخیا۔ اُنہاں ہر اک کی اُس نی اپنی برکت دتی۔

29 فرِ حضرے یعقوب اُنہاں کی آخیا، «میں مرنے آلا آن۔

مکی مہاڑے پیو دادے کول اُس غارے وچ دبی شوڑیائے،
جیہڑی ہتی قبیلے نے عفرون نامی بندے نی باڑی وچ اے۔

30 او غار اُس باڑی وچ اے جیہڑی مُلخ کنعان نے مکفیلہ

نامی علاقے وچ ممرے نے سامٹے اے۔ حضرت ابراہیم

اٹھے لوکاں کی دفٹائے واسطے اُس غارے کی باڑی سمیت

عفرون کولوں خریدی کھندا سی۔ 31 اُتھے حضرت ابراہیم

ترے اُنہاں نی زنائی سارہ دفٹائے گئے سن، اُتھے حضرت

اسحاق ترے اُنہاں نی زنائی ربقہ وی دفٹائی گئے سن، ترے

اُتھے ہی میں مہاڑی زنائی لیاہ کی دفن کیتا سی۔³² او
 باڑی تے اُس نا غار ہتی قبیلے کولوں خریدیا گیا سی۔“
³³ جس ویلے حضرت یعقوب اپٹے پُتراں کی
 وصیت کری رہے، تے اُنہاں اپٹے پیر بسترے
 اپر کھٹھے کری کہندے تے انتقال کری گئے۔

50 ¹ جدوں او انتقال کری گئے، تے حضرت
 یوسف اپٹے پیؤ نے مُونہ نال لغی کے بہوں
 روئے تے اُنہاں کی بوسہ دتا۔² اُنہاں اپٹے مُلازم حکیمان
 کی اپٹے پیؤ نی لاش کی محفوظ کرنے واسطے مصالحہ
 لائے نا حُکم دتا۔ فر حکیمان اسرح ہی کیتا۔³ اس پر پورے
 چالی دیہاڑے لغے، کیئانکہ مصالحہ لائے وچ اتنے ہی
 دیہاڑے لغئے۔ مصری لوکاں پورے سہتر دیہاڑے ماتم کیتا۔
⁴ جس ویلے ماتم نے دیہاڑے گُزری گئے، تے
 حضرت یوسف فرعون نے درباریاں کی آخیا، «جے تُساں
 مہاڑے پر مہربانی کرو، تے فرعون اگے عرض کرو کہ
⁵ ”مہاڑے پیؤ مہاڑے کولوں قسم کِہندی کہ

میں مرنے آلا آں. توں مکی مہاڑی قبرے وچ دیاں،
جیہڑی مُلخ کنعان وچ میں اپٹے واسطے
کھٹوائی سی۔

اس واسطے ذرا مکی اجازت دیو کہ میں اُتھے جائی
کے اپٹے پیؤ کی دبی شوڑاں
تے فر میں مڑی کے آئی جاساں۔»

⁶ فرعون آخیا، «جائی کے اپٹے پیؤ کی جس طرح
اُس تُکی قسم دوائی سی، اُس جغہ وچ دبی شوڑاں۔»
⁷ فر حضرت یوسف اپٹے پیؤ کی دبتے واسطے روانہ
ہوئے۔ فرعون نے سارے درباری، اُنہاں نے بزرگ، تے
مُلک مصر نے بزرگ، ⁸ حضرت یوسف نے کھرے نے
سارے لوک، اُنہاں نے پہراہ، تے اُنہاں نے پیؤ نے کھرے
نے بندے وی اُنہاں نال گئے۔ صرف اُنہاں نے اپٹے
بال بچے پہڈاں، بکریاں، گانٹیاں تے داند جوشن نے
علاقے وچ رہی گئے۔ ⁹ اُنہاں نال ٹانگے تے گھوڑسوار
وی گئے، تے اس طرح اے بھوں بڑا جلوس سی۔

10 جدوں او اتد نامی بندے نی کٹک گھاڻ آلی جغه تک پُہچے جیہڑی دریائے اُردن نے پار اے، تے اُتھے اُنہاں اُچی تے دردناک واز وچ ماتم کیتا۔ حضرت یوسف نا اے ماتم ست دیہاڑے تک سی۔ 11 جس ویلے اُس مُلخے نیاں لوکاں، یعنی کنعانیاں، اتد نے کٹک گھاڻ آلی جغه وچ اُس طرح نا ماتم تکیا، تے آخُن لغے، «اے مصریاں نا اِک بھوں ہی دردناک ماتم اے۔» اِس واسطے او اُس جغه کی، جیہڑی دریائے اُردن نے پار اے، ایبل مصریم آخُن لغے، مطلب مصریاں نی ماتم نی جغه۔

12 حضرت یعقوب نیاں پُتراں اِسے طرح کیتا جس طرح اُنہاں نے پیؤ اُنہاں کی وصیت کیتی سی: 13 اُنہاں اُس کی مُلخ کنعان وچ اُٹی کے ممرے نے سامنے مکفیلہ نی باڑی نے غارے وچ دبی شوڑیا، جس کی حضرت ابراہیم باڑی سمیت ہتی قبیلے نے عفرون نامی بندے کولوں خریدی کے قبرستان واسطے اپنی ملکیت بٹائی سی۔ 14 اپنے پیؤ کی دبٹے تُوں بعد، حضرت یوسف، اُنہاں نے پہراہ، تے سارے لوک جیہڑے جنازے نال گئے سن، مصر مُڑی آئے۔

15 جدوں حضرت یوسف نے پہراواں تکیا کہ اُنہاں نا پیؤ مری گیا اے، او آخٹ لغے کہ ”شائد ہن یوسف اساں نال دُشمٹی کرے، تے او ساری بُرائی جیہڑی اساں اُس نال کیتی سی، اُس نا پورا پورا بدلہ کینے۔“ 16 اِس واسطے اُنہاں حضرت یوسف کی اے سنیہا پہیجیا، «تساں نے پیؤ اپٹے مرنے توں پہلے اے حکم دتا سی، 17 تساں یوسف کی اے آخیا کہ

میں تکی آخٹاں: توں اپٹے پہراواں نے غلط کم تے دوئے غناہ،

یعنی جیہڑا اُنہاں تہاڑے نال مندا کیتا سی،
بخشی شوڑ۔

ہن تساں اپٹے پیؤ نے خدا نے بندیاں نی غلطی معاف
کری شوڑو۔»

اُنہاں نی اے گل سٹی کے حضرت یوسف روٹ لغی پئے۔

18 فر اُنہاں نے پہرا اچھی کے اُنہاں نے پیراں وچ
ٹھہرے تے آخٹ لغے، «تکو! اساں تساں نے غلام آن۔»

19 پر حضرت یوسف اُنہاں کی آخیا، «تُساں ناں ڈُرو! میں خُدا ناں! 20 بے شک تُساں تے مہاڑے نال بدی کرنے نا ارادہ کیتا سی۔ پر اللہ تعالیٰ اُس تُوں نیکی بناٹے نا ارادہ کری شوڑیا سی، تانکہ بہوں لوکاں نی جان بچی رہے، تے آج نرے دیہاڑے اے ہی ہوٹا پیا۔ 21 اِس واسطے تساں ناں ڈُرو! میں تُساں نی تے تُساں نیاں بال بچیاں نی پرورش کرنا رساں۔» اِس طرح اُنہاں اپٹیاں نرم گلاں نال اُنہاں کی تسلی دتی۔ 22 حضرت یوسف تے اُنہاں نرے پیؤ نرے کھرے نرے لوک مصر وچ ہی رہتے رہے۔ تے حضرت یوسف اِک سو دس سال نی عمر کِہنی کرے جیٹے رہے۔ 23 اُنہاں افرائیم نی اولاد ترے پُشتاں تک تکی، تے مَنسی نرے پتر مکیر نی اولاد وی حضرت یوسف نی اولاد وچ شامل ہوئی گئی۔ 24 فِر اِک دیہاڑے حضرت یوسف اپٹے پہرواں کی آخیا، «میں مرنے آلا آں! اللہ تعالیٰ یعقیناً تُساں نی مدد کرسی، تے تُساں کی اِس مُلخرے وچوں اُس مُلخرے وچ پُہنچاسی، جس نرے دیٹے نی خُدا پیؤ یعقوب، دادے اسحاق، تے پڑدادے ابراہیم نال قسم کھادی

سی۔»²⁵ حضرت یوسف اُنہاں کولوں قسم کہنی
کے آخیا، «رب ضرور تُساں نی مدد کرسی، تے
تُساں ضرور مہاڑی لاش کی اِتھوں کہنی جُلیائے۔»
²⁶ فِر حضرت یوسف اِک سو دس سال نرے ہوئی
کے مصر وِچ فوت ہوئی گئے۔ مصریاں اُنہاں نی لاش
پر مصالحہ لایا، تے اُس کی اِک پیٹی وِچ رَخیا۔

نور-ے-کشمیر

اللہ تعالیٰ اپنا فضل ترے امن پاک نبیاں نے ذریعے انسانیت پر ظاہر
کیتا۔ اسان نا دلی مقصد اے کہ اس پیغام کی پھیلا یا جائے۔
اسان خوشی نال عیسیٰ المسیح نے بارے وچ تسان نال گل
کرساں، یا تسان نال دُعا کرساں، یا تسان نی مدد کرساں۔

<https://m.me/noor3kashmir> WhatsApp +447726104324 <https://noorekashmir.com>

Copyright © 2020 Noor-e-Kashmir
Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International
(CC BY-NC-ND).